UNIVERSITATEA DE STAT DIN MOLDOVA
INSTITUTUL DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Cu titlu de manuscris
CZU: 316.6-053.6:797.2(043)

NEDELCU Răzvan-Ioan

FORMAREA APTITUDINILOR SOCIALE ALE COPIILOR DE VÂRSTĂ PUBERTARĂ PRIN PRACTICAREA ÎNOTULUI

Specializarea: 533.04. Educație fizică, sport, kinetoterapie și recreație

Rezumatul tezei de doctor în științe ale educației

CHIȘINĂU, 2026

Teza a fost elaborată în cadrul Școlii doctorale Științe ale sportului

Componența Comisiei de susținere publică a tezei de doctorat:

1. JURAT Valeriu, doctor în științe pedagogice, profesor universitar, Institutul de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Stat din Moldova – ***președintele comisiei***

2. RÎȘNEAC Boris, doctor în științe pedagogice, profesor universitar, Institutul de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Stat din Moldova **-** ***conducător științific***

3. GONCEARUC Svetlana, doctor în științe pedagogice, profesor universitar, Institutul de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Stat din Moldova - ***referent oficial***

4. VIZITIU LAKHDARI Elena, doctor în științe pedagogice, conferențiar universitar, Universitatea „Ștefan cel Mare" din Suceava, România - ***referent oficial***

5. ENE-VOICULESCU Virgil, doctor în științe ale sportului și educației fizice, profesor universitar, Academia Navală Mircea cel Bătrân din Constanța, România - ***referent oficial***

Susținerea publică a tezei va avea loc la 26.06.2026, ora 11.00, bir.105, în ședința Comisiei de susținere publică din cadrul Institutul de Educație Fizică și Sport al Universității de Stat a Moldovei din Chișinău (str. Andrei Doga 22, Chișinău MD-2026).

Teza de doctor și rezumatul pot fi consultate la Biblioteca Institutului de Educație Fizică și Sport al Universității de Stat a Moldovei, la Biblioteca Națională a Moldovei și pe pagina web a ANACEC (www.anacec.md).

Rezumatul a fost expediat la ……. 2026

Președinte al Comisiei de susținere publică, dr., prof. univ. **JURAT Valeriu**

Conducător științific dr., prof. univ. **RÎȘNEAC Boris**

Autor: **NEDELCU Răzvan-Ioan**

© Nedelcu Răzvan-Ioan, 2026

CUPRINS

Reperele conceptuale ale cercetării 4

1. FUNDAMENTAREA CONCEPTULUI DE SOCIALIZARE ÎN CONTEXTUL PRACTICĂRII ÎNOTULUI LA VÂRSTĂ PUBERTARĂ (rezumatul capitolului 1) ….....7

2. ANSAMBLUL METODOLOGIC AL CERCETĂRII PROCESULUI DE SOCIALIZARE A COPIILOR DE VÂRSTĂ PUBERTARĂ ÎN CADRUL ANTRENAMENTELOR ȘI ÎN TABERELE ȘCOLARE DE ÎNOT (rezumatul capitolului 2) ….....8

3. ARGUMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ A PROGRAMULUI PRIVIND SOCIALIZAREA COPIILOR DE VÂRSTĂ PUBERTARĂ ÎN CADRUL ANTRENAMENTELOR DE ÎNOT ȘI ÎN TABERELE ȘCOLARE (rezumatul capitolui 3) ….....13

Concluzii generale și recomandări 23

Bibliografie 26

Lista publicațiilor autorului la tema tezei 28

Adnotări (în limbile română și engleză) 29

REPERELE CONCEPTUALE ALE CERCETĂRII

Actualitatea și importanța problemei abordate. În cadrul unei societăți tot mai conectată digital, caracterizată prin diverse schimbări sociale și tehnologice rapide, procesul dezvoltării abilităților sociale, precum și interacțiunea față în față, constituie subiecte esențiale pentru integrarea adolescenților în societate. Societatea modernă se confruntă cu instabilitate socială și psihologică, iar mediul virtual a devenit tot mai prezent în procesul de socializare, în special în perioada pubertății, fapt ce poate aduce riscuri și dificultăți pentru copii, care pot deveni vulnerabili în fața potențialelor probleme și pericole asociate acestui mediu [17, 28].

Procesul de socializare este privit prin diverse teorii, fiecare punând accent pe un mecanism diferit al modului în care devenim „ființe sociale".

Conform anumitor abordări teoretice, acest proces de socializare poate fi optimizat continuu prin activități educaționale specifice, adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor. Aceste metode înlesnesc deprinderea abilităților de relaționare și cooperare, încurajând totodată o competiție constructivă într-un cadru protejat și supravegheat [1].

Conform cercetărilor de specialitate, dezvoltarea identității sociale reprezintă un proces complex, în care apartenența la diverse grupuri sociale joacă un rol determinant [10, 19, 23, 37]. Elevul tinde să se asocieze cu grupurile care rezonează cu propriile valori și aspirații, întrucât acestea îi oferă un sentiment de apartenență, îi consolidează stima de sine și îi facilitează afirmarea identității sale.

Problema investigată prezintă o importanță majoră atât pentru mediul familial, cât și pentru societate. Putem susține că socializarea copiilor, respectiv pregătirea lor pentru integrarea comunitară, constituie un subiect de actualitate, a cărui relevanță este accentuată tocmai de absența unei abordări sistematice la acest nivel educațional. În perioada pubertății, activitățile sportive pot influența decisiv procesul complex de socializare, facilitând formarea unor abilități sociale durabile. În această etapă, copilul devine capabil să își asume roluri și responsabilități, să își conștientizeze unicitatea și să își construiască relații interpersonale solide.

Prin ideeile promovate de autorii A. Bradea și V.C. Blandul, se subliniază faptul că, prin proiectarea unor activități adecvate, socializarea cunoaște o ameliorare continuă, fiind considerată o acțiune fundamentală și necesară în dezvoltarea elevilor [6 p. 299]. Majoritatea specialiștilor din domeniu [14, 15, 20, 29, 34] admit că, prin intermediul înotului se valorifică spiritul de echipă, învățarea prin cooperare, interacțiunea și sprijinul reciproc.

În prezent, înotul reprezintă un fenomen a cărui importanţă a crescut semnificativ, devenind tot mai prezent în viaţa cotidiană. Marea sa forţă de atracţie a determinat un număr tot mai mare de copii să opteze pentru acest domeniu sportiv, unde întrecerile și competițiile ocupă un loc central în preocupările actuale [33]. Copiii care practică înotul sau orice alt sport pot beneficia de participarea la activități sociale și educaționale care să îi ajute în dezvoltarea abilităților socio-emoționale, precum încrederea în sine, empatia, cooperarea, comunicarea și gestionarea conflictelor.

Totuși, domeniul socializării copiilor aflați la vârsta pubertății, în cadrul antrenamentelor și în taberele școlare, este tratat mai mult la nivel general, prin ipoteze, idei, opinii, fără a propune o metodologie precisă și deferențiată. Din literatura de specialitate am reținut că, în multe cazuri - în special în lecțiile de inițiere și antrenament sportiv, inclusiv cele de înot - se acordă o atenție remarcabilă pregătirii fizice și specifice neglijându-se adesea aspectele privind formarea și dezvoltarea unor însușiri și aptitudini sociale [8, 15, 21]. În cercetarea de față, preocuparea noastră s-a axat pe dezvoltarea abilităților sociale la copiii aflați la vârsta pubertății, prin identificarea unor activități concrete care să contribuie la atingerea acestui obiectiv.

Necesitatea evaluării nivelului de socializare, ca punct de plecare pentru conceperea unui program de intervenție, constituie *premisa fundamentală a demersului* nostru științific.

Principalul motiv în alegerea temei a fost determinat de nevoia cunoaşterii aprofundate a procesului de socializare și de formare a unor valori educaţionale la copiii de vârstă pubertară. Practicarea înotului în cadrul antrenamentelor revendică un proces prospectiv, formativ și dinamic, vizând perfecționarea sistemului de instruire și valorificarea potențialului educativ al acestui sport.

Descrierea situației din domeniul de cercetare și identificarea problemelor. În cadrul cercetării de față, punctul de plecare a fost analiza și evaluarea dezvoltării aptitudinilor sociale în procesul de socializare a copiilor de vârstă pubertară. Se au în vedere aspectele soci-relaționale de ordin afectiv, atitudinal ce se manifestă în cadrul grupului de elevi, precum și dinamica psihosocială bazată pe relații de simpatie - antipatie, acceptare - marginalizare, atracție - respingere. Problema cercetată este abordată interdisciplinar, la nivel teoretic și experimental de numeroși cercetători din domenii precum psihologia, pedagogia, sociologia, filozofia şi antropologia [4, 9, 11, 12, 18, 23].

Autorii C. Zamfir și L. Vlăsceanu [31, p.546] dezvoltă conceptul de socializare ca fiind un „proces psiho-social de transmitere-asimilare a atitudinilor, valorilor, concepţiilor sau modelelor de comportament specifice unui grup sau unei comunităţi, în vederea formării, adaptării şi integrării sociale a unei persoane”.

Opiniile unor autori din domeniul sportului și al psihologiei sunt elocvente în acest sens. Aceștia afirmă că practicarea unui sport aduce beneficii în ceea ce privește dezvoltarea socială a copiilor, concretizate prin: interacțiune și comunicare, dezvoltarea relațiilor sociale, asumarea de roluri și responsabilități, empatie și rezolvarea situațiilor în echipă, precum și prin dobândirea și formarea abilităților sociale [2, 14, 35].

Remarcăm totuși că cercetările în domeniul socializării au vizat sportul în general, nu anumite ramuri sportive [2, 11]. În plus, aceste cercetări au abordat socializarea prin sport doar într-o mică măsură; ele au demonstrat că activitățile sportive - fie că vorbim de antrenamente, competiții sau activități de tip liber - sporesc nivelul de socializare a copiilor, le dezvoltă încrederea în sine și spiritul creativ. Totodată, segmentul copiilor de vârstă pubertară nu este suficient de cercetat. În această perioadă, caracterizată de schimbări semnificative în dezvoltarea fizică, emoțională și socială, activitățile motrice și sportul joacă un rol important în dezvoltarea abilităților de colaborare, a încrederii în sine și a asumării responsabilității [1, 14, 21, 22, 23].

În acest sens, prin intermediul referențialului bibliografic, s-au obținut cunoștințe noi și relevante, care ne-au permis să selectăm conținuturile, mijloacele și metodele de instruire cu influiență asupra socializării elevilor de vârstă pupertară. Acestea au fost ulterior utilizate pentru fundamentarea suportului metodologic în elaborarea și implementarea unui program specific, aplicat în cadrul antrenamentelor și taberelor de înot.

Problema științifică importantă soluționată rezidă în fundamentarea teoretică și experimentală a procesului de socializare a copiilor pe baza programului propus ca model de aplicare și exersare a mijloacelor și conținuturilor specifice înotului, fapt ce va conduce la creșterea nivelului de socializare, a capacității motrice generale, precum și a deprinderilor motrice specifice ale elevilor.

Ipoteza cercetării presupune că, prin participarea la activitățile de socializare incluse în programul antrenamentelor de înot și în taberele școlare, copiii de vârstă pubertară vor dezvolta abilități sociale și stabili relații interpersonale mai puternice, precum și o identitate socială mai solidă, datorită interacțiunilor și colaborării cu ceilalți membri ai echipei sau grupului de înot.

Scopul cercetării constă în crearea condițiilor sociopedagogice specifice care să faciliteze și să contribuie la creșterea nivelului de socializare a elevilor de vârstă pubertară, prin aplicarea Programului elaborat pe baza mijloacelor și a conținutului specific înotului.

Obiectivele cercetării:

1. Studierea conceptului de socializare și identificarea practicilor actuale privind socializarea copiilor de vârstă pubertară prin practicarea înotului;

2. Determinarea nivelului dezvoltării motrice și a gradului de socializare a copiilor în contextul practicării înotului;

3. Cercetarea sociologică a importanței activităților de socializare prin practicarea înotului;

4. Argumentarea eficacității programului experimental privind socializarea copiilor de vârstă pubertară, implementat în antrenamentele de înot și taberele de natație.

Noutatea și originalitatea lucrării este dată de argumentarea unor caracteristici cheie care au stat la baza elaborări și implementării programului experimental, caracteristici ce includ: specificul procesului de socializare din perspectiva pregătirii fizice și specifice a elevilor care practică înotul, specificarea activităților care vizează optimizarea procesului de socializare.

Semnificația teoretică a lucrării o constituie analiza conceptului de socializare și evidențierea importanței procesului de formare și dezvoltare a abilităților de comunicare, colaborare și integrare socială a preadolescenților, fapt ce ne-a permis elaborarea și argumentarea utilizării activităţilor de socializare a copiilor de vârstă pubertară ce practică înotul, având ca obiectiv creşterea gradului de socializare.

Valoarea aplicativă a lucrării este dată de posibilitatea implementării cu succes, în cadrul antrenamentelor de înot și al taberelor de natație, a elementelor de conținut introduse în programul experimental ce va contribui la eficientizarea semnificativă a procesului de integrare și la dezvoltarea abilităților interpersonale și comportamentale în context sportiv.

Rezultatele ştiinţifice propuse spre susţinere: Fundamentarea teoretică și metodologică a studiului privind procesul de socializare a copiilor de vârstă pubertară în contextul practicării înotului; Elaborarea unui program de socializare structurat pe antrenamentul de natație și pe activități extracurriculare (tabere școlare); Validarea experimentală a programului și argumentarea eficienței acestuia în procesul de integrare și interacțiune socială.

Implementarea rezultatelor ştiinţifice: Conținutul programului de socializare a copiilor de vârstă pubertară a fost implementat în cadrul antrenamentelor de înot și al activităților desfășurate în tabăra de vară de la Costinești. La acest demers au participat elevii ciclului gimnazial de la Liceul Teoretic ,,I. C.Vissarion" din Titu, județul Dâmbovița, clasele a VIII-a.

Aprobarea rezultatelor cercetării: Rezultatele prezentei cercetări au fost validate şi diseminate sub formă de articole și referate în cadrul unor sesiuni de comunicări ştiinţifice naționale și internaționale susţinute în perioada 2021-2024. Acestea au fost publicate în reviste de specialitate indexate și volume de conferință precum: Analele USV Știința și arta mișcării, vol. XVI, 2023; Sport. Olimpism. Sănătate, Ed. Ediția a VII-a, Chișinău 2022; Integrare prin cercetare și inovare. Ştiinţe sociale, Chisinău 2023; Proceedings of the 15th International Management Conference: „Managing People and Organizations in a Global Crisis", București, 2021; Știința Culturii fizice, nr.41/1, Chișinău, 2023, Revista „Graiul Dâmboviței", nr.8/ iunie 2022.

Rezultatele cercetării și Programul de socializare a copiilor de vârstă pubertară prin intermediul înotului în antrenamente și în tabere școlare au fost prezentate în cadrul unor workshopuri de specialitate. Totodată, acestea au servit ca material didactic în cadrul comisiilor metodico-pedagogice ale profesorilor din județ și din municipiul Târgoviște.

Structura și volumul tezei. Lucrarea este alcătuită din: introducere, 3 capitole, concluzii generale și recomandări practice, bibliografie 174 titluri, 11 anexe, 147 pagini text de bază, 46 figuri, 16 tabele. Rezultatele obținute sunt publicate în 8 lucrări științifice.

Cuvinte-cheie: socializare, pubertate, înot, abilități sociale, relații interpersonale, integrare socială.

1. FUNDAMENTAREA CONCEPTULUI DE SOCIALIZARE ÎN CONTEXTUL PRACTICĂRII ÎNOTULUI LA VÂRSTĂ PUBERTARĂ

Capitolul 1, realizează o analiză aprofundată a procesului de integrare socială, evidențiind aspectele teoretice funadamentale corelate cu acest fenomen. Acest demers urmărește stabilirea unui cadru conceptual solid, bazat pe reperele autorilor din literatura de specialitate pentru a evedenția modul în care natația devine un pilon educațional esențial la vârsta pubertară [10, 11, 17].

Se examinează socializarea în sens larg, evidențiind importanța și rolul său în evoluția individului. De asemenea, sunt evidențiate particularitățile dezvoltării la vârsta pubertară, acoperind aspecte precum dezvoltarea fizică generală, psihică și a personalității, precum și formarea aptitudinilor sociale în această etapă critică a vieții [9, 30].

În cadrul acestui capitol sunt detaliate formele și instituțiile socializării, punându-se accent pe importanța sportului ca factor de integrare socială. Se analizează socializarea copiilor de vârstă pubertară prin sport în general și prin intermediul antrenamentelor și al taberelor de natație, în special [5, 16, 25, 36]. De asemenea, este abordată problematica aptitudinilor sociale la această vârstă, examinându-se aspecte privind provocările perioadei pubertare, criza preadolescenței și efectele socializării prin practicarea înotului. În plus, sunt evidențiate beneficiile și impactul acestei activități asupra dezvoltării sociale.

În acest context, înotul este analizat nu doar ca disciplină sportivă, ci ca un veritabil catalizator al socializării, oferind un cadru structurat în care interacțiunea, competiția sănătoasă și evaluarea de sine se împletesc armonios.

Prin diversitatea formelor de organizare – de la sesiunile tehnice la jocurile de echipă – acest sport facilitează asimilarea unor conduite morale și civice pe deplin transferabile în viața cotidiană, contribuind direct la consolidarea stimei de sine și a echilibrului emoțional al preadolescentului. În esență, sub îndrumarea pedagogică adecvată, comportamentul motric specific natației stimulează sprijinul reciproc și autoeficiența, transformând antrenamentul într-un spațiu de formare a unor personalități echilibrate și adaptate social.

O strategie prioritară în acest proces este jocul, utilizat ca metodă principală de asimilare a deprinderilor tehnice și a elementelor specifice natației. Această modalitate de învățare prezintă o eficiență sporită, valorificând predispoziția naturală a puberilor și interesul crescut pentru activitățile ludice. Astfel, efortul fizic devine un cadru stimulativ prin care copilul explorează, învață și descoperă noi capacități motrice și relaționale.

Este important să remarcăm că organizarea taberelor de natație reprezintă un alt mijloc eficient de socializare, fiind definită ca un sistem de influențe educative nonformale și instituționalizate, derulate în regim extrașcolar [4, 14]. Totuși, în literatura de specialitate națională și străină, socializarea puberilor în acest cadru este tratată preponderent la nivel teoretic, oferind ipoteze și opinii generale, fără a propune o metodologie precisă și diferențiată.

Capitolul 1 se încheie cu o serie de concluzii care sintetizează principalele aspecte abordate, pregătind astfel cadrul pentru explorarea ulterioară a socializării copiilor de vârstă pubertară prin intermediul înotului.

Capitolul 2, ANSAMBLUL METODOLOGIC AL CERCETĂRII PROCESULUI DE SOCIALIZARE A COPIILOR DE VÂRSTĂ PUBERTARĂ ÎN CADRUL ANTRENAMENTELOR ȘI AL TABERELOR ȘCOLARE DE ÎNOT, prezintă cadrul experimental, metodele de cercetare, precum și conținutul experimentului pedagogic constatativ și formativ. Cunoașterea nivelului de socializare a copiilor aflați la vârsta pubertății și identificarea unor activități concrete, menite să contribuie la realizarea scopului și a obiectivelor cercetării propuse, s-au realizat prin investigarea impactului socializării în cadrul înotului și prin dezvoltarea unor intervenții educaționale specifice.

În acest demers, a fost utilizat un complex de ***metode*** consacrate în literatura de specialitate [3, 13,18, 24, 32]: metoda studiului bibliografic (pentru fundamentarea teoretică a procesului de socializare și a particularităților vârstei pubertare); observația pedagogică (pentru urmărirea comportamentului eleviilor în timpul antrenamentelor de înot și tabere); metoda anchetei de tip chestionar (chestionare adresate părinților, antrenorilor, copiilor); metoda testării pregătirii fizice și specifice (pe uscat și în apă); metoda experimentală (studiu comparativ prin: utilizarea unui grup martor și a unui grup experimental pentru a valida eficiența programului propus); metoda sociometrică (instrumentul principal pentru măsurarea interrelațiilor, incluzând testul sociometric, matricea și sociogramele pentru a identifica statusurile de „populari" și „marginalizați" etc.); metoda statistico-matematică (pentru prelucrarea și interpretarea datelor); metoda grafică și tabelară (pentru reprezentarea rezultatelor);

Demersul a urmărit două obiective esențiale:

- desfășurarea intervenției propriu-zise, în cadrul căreia grupele experimentale au urmat un program adaptat, axat pe jocuri de echipă și activități interactive (pe uscat și în apă) pentru optimizarea pregătirii fizice, tehnice și a gradului de socializare. Prin contrast grupurile de control au beneficiat de o instruire clasică, bazată pe curriculumul școlar standard.

- evaluarea finală și procesarea datelor pentru validarea eficacității programului propus aplicat pe parcursul unui macrociclu de șase luni, incluzând o etapă de pregătire centralizată în tabăra de natație.

În acest scop, au fost constituite două grupuri, experimental și de control, alcătuite din câte 25 de elevi (15 băieți și 10 fete). Subiecții au vârsta cuprinsă între 13-14, fiind elevi în clasele a VIII-a, la Liceul Teoretic „I. C. Visarion", Titu, județul Dâmbovița, unitate de învățământ cu program integrat înot.

Sunt descrise cele șapte probe motrice aplicate, matricea sociometrică, precum și modul de organizare și desfășurare a experimentului pedagogic pe parcursul celor *trei etape* principale:

Etapa I (2021 –2022): Documentarea și fundamentarea teoretică. Etapă preliminară ce a vizat a pregătirea cadrului conceptual și metodologic: studierea surselor bibliografice de specialitate privind procesul de socializare și analiza programelor școlare cu profil înot; stabilirea cadrului teoretic de realizare a cercetării și elaborarea instrumentelor de lucru (chestionare pentru părinți, copii și antrenori); selecția eșantionului de cercetare prin constituirea grupurilor de studiu: 50 de elevi de clasa a VIII-a (13 și 14 ani), de la Liceul Teoretic „I.C. Vissarion" din Titu, județul Dâmbovița, (program sportiv integrat); 50 specialiști (profesori/ antrenori de înot din județele Dâmbovița, Giurgiu, Argeș și București; 50 părinți din mediul urban și rural (județul Dâmbovița).

A doua etapă, (septembrie - decembrie 2022) - Experimentul constatativ. Având ca obiectiv principal evaluare nivelului inițial al subiecților și proiectarea intervenției. Această etapă ce a cuprins: selecția probelor de pregătire fizică și specifică, administrarea acestora și interpretarea statistică a rezultatelor; evaluarea psihosocială (monitorizarea comportamentului și aplicarea

testelor sociometrice inițiale pentru a stabili nivelul de socializare de plecare al ambelor grupe); cercetarea prin anchetă (implementarea și prelucrarea chestionarelor prin analiză cantitativă și calitativă); proiectarea și aplicarea programului experimental de socializare prin înot, adaptat atât pentru antrenamente, cât și pentru taberele de natație.

Etapa a III-a (2022 - 2023): Experimentul formativ și evaluarea finală. Această etapă a constituit nucleul cecetării și a inclus implementarea programului propus prin:

- Desfășurarea experimentului pedagogic: implementarea programului experimental pe durata unui macrociclu de 6 luni și a unei etape centralizate în tabăra de natație de două săptămâni. Activitățile au inclus jocuri de echipă (pe uscat și în apă) și exerciții specifice, adaptate nevoilor grupului experimental pentru optimizarea pregătirii tehnice și sociale. Grupul de control a urmat instruirea clasică, conform curriculei școlare standard (lecții de educație fizică și opțional de înot), fără intervenții suplimentare.
- Testarea finală și concluzionarea: Această etapă a presupus reaplicarea acelorași teste sociometrice și motrice ambelor grupe pentru a măsura progresul realizat. Tot aici, sunt detaliate metodele de prelucrare și interpretare a datelor statistico-matematice aplicate, alături de analiza parametrilor motrici, a matricei sociometrice și a anchetei pe bază de chestionar. Rezultatele înregistrate sunt prezentate în tabele centralizatoare și reprezentate grafic, fiind ulterior analizate și interpretate pentru a evidenția eficacitatea programului și a formula concluziile generale ale cercetării și recomandările metodice pentru dezvoltarea ulterioară a programului.

În completarea acestora, s-a realizat analiza opiniilor și a intereselor elevilor, precum și a punctelor de vedere exprimate de părinți și specialiști privind îmbunătățirea gradului de socializare și dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor aflați la vârsta pubertății, oferind astfel o perspectivă de ansamblu asupra impactului programului propus.

Sondajul sociologic a evidențiat o discrepanță între nevoile elevilor și strategiile curente de antrenament. Astfel, 54% dintre respondenți au declarat că resimt nevoia unei socializări mai active cu colegii în timpul pregătirii, în timp ce activitățile specifice acestui scop sunt prezente într-un procent redus. Această realitate este confirmată de specialiști, dintre care 82% afirmă că utilizează jocurile de socializare doar ocazional, iar 18% rareori, nicio variantă de răspuns neindicând o practică constantă în acest sens. Analiza a reliefat că antrenorii prioritizează aspectele tehnice și performanța sportivă în detrimentul dezvoltării abilităților de interacțiune socială. Cu toate acestea, există o deschidere certă către inovație: specialiștii au optat pentru introducerea activităților de socializare în cadrul antrenamentelor și al taberelor de natație, recunoscând potențialul acestora în dezvoltarea adecvată a competențelor sociale ale elevilor. Această de deschidere este susținută și de perspectiva părinților, sondajul indentificând un interes ridicat al acestora pentru activitățile extracurriculare precum taberele de natație. Părinții percep aceste stagii de pregătire ca medii ideale pentru reducerea izolării sociale, creșterea încrederii în sine și dezvoltarea independenței copiilor, considerându-le o extensie necesară a procesului de instruire din bazin.

Pentru determinarea stării motrice generale și specifice a elevilor de vârstă pubertară, s-a desfășurat experimentul constatativ prin aplicarea unui set de șapte probe adaptate nivelului clasei a VIII-a. testările au fost efectuate în perioada 15 octombrie-20 noiembrie 2022, pe un eșantion de 50 elevi (n=30 băieți și n=20 fete), selecționați în funcție de specificul practicării înotului. De asemenea, s-a apreciat dinamica procesului de socializare, respectiv influența grupului sportiv în dezvoltarea aptitudinilor sociale. Datele centralizate privind dezvoltarea fizică sunt prezentate în Tabelul 1.

Tabelul 1. Datele constatative obținute la probele de motricitate

Nr. crt	Probele motrice	Eșantion băieți (n=30)				Eșantion fete (n=20)			
		X	±m	σ	CV%	X	±m	σ	CV%
1.	Alergare de viteză pe 50m, sec.	7,93	0,03	0,20	2,59	8,34	0,10	0,46	5,54
2.	Săritura de pe loc în lungime, cm.	166,83	0,98	5,42	3,24	149,05	1,11	4,96	3,33
3.	Ridicarea trunchi în 30sec, număr ridicări	26,73	0,22	1,25	4,70	25,15	0,23	1,03	4,13
4.	Alergare de rezistență 1000m, sec.	297,9	1,81	9,96	3,34	304,2	2,80	12,55	4,12

În contextul celor prezentate mai sus, pentru pregătirea fizică pe uscat, sunt remarcabile diferențe statistice mai bune în favoarea băieților, comparativ cu cel al fetelor pentru majoritatea probelor fizice, însă acestea nu prezintă o semnificație deoasebită.

Pentru a evedenția nivelul de pregătire specifică în apă sau aplicat trei probe, cu scop de evaluare a nivelului de manifestare a deprinderilor specifice înotului, transferabile în domeniul mai larg al atitudinilor sociale.

Tabelul 2. Datele constatative obținute la probele specifice înotului

Nr. crt	Probe specifice	Eșantion băieți (n=30)				Eșantion fete (n=20)			
		X	±m	σ	CV%	X	±m	σ	CV%
1.	Înot 100 m spate, sec.	96,96	1,01	5,57	5,74	103,1	1,05	4,72	4,58
2.	Înot 100m liber, sec.	90,66	0,55	3,05	3,36	95,5	0,98	4,39	4,65
3.	Înot 100m bras, sec.	100	0,53	2,91	2.91	104,25	0,88	3,94	3,78

În ceea ce privește probele de natație, se menține tendința unor performanțe superioare în favoarea băieților, deși diferențele nu ating un prag de semnificație statistică determinat. Aceste ușoare diferențe pot fi atribuite particularităților morfo-funcționale și ritmului de creștere diferențiat, care influențează direct capacitatea de propulsie și eficiența tehnică în mediul acvatic la această grupă de vârstă. Valorile abaterii standard indică o dispersie redusă a datelor în jurul mediilor, iar coeficientul de variabilitate, situat sub pragul de 10%, confirmă omogenitatea ridicată a grupurilor, atât în cazul băieților, cât și al fetelor.

Pentru a evalua nivelul de socializare, al empatiei și al relațiilor reciproce dintre elevii care practică înotul, a fost utilizat *testul sociometric* [18]. Implementarea acestuia a presupus formularea unor întrebări specifice, prin care copiii și-au identificat colegii preferați, pe cei cu care întâmpină dificultăți de comunicare sau persoanele alături de care se simt confortabil în timpul antrenamentelor și al taberelor de profil. Datele astfel colectate au servit la cartografierea dinamicii de grup, oferind o imagine clară asupra punctelor de tensiune și a coeziunii colectivului investigat.

Indicii calculați pe baza matricei sociometrice au fost: statutul sociometric I=n/ (N-1), unde n reprezintă numărul de alegeri primite, iar N numărul de subiecți.

Tabelul 3. Indicii de statut preferențial, grupele IA și II B, etapa preliminară

Alegeri-respingeri		Nr. subiecți cu aceleași preferințe		ISP		Valoarea psihosocială de tip preferențial	
Gr.I	**Gr.II**	**Gr.I**	**Gr.II**	**Gr.1**	**Gr.2**	**Gr.I**	**Gr.II**
15	**11**	**1**	**1**	**0,50**	**0,33**	**POPULARI**	
12	**11**	**1**	**1**	**0,45**	**0,33**		
12		**1**		**0,45**		**3**	**2**
9	**9**	**1**	**1**	**0,25**	**0,25**	**ACCEPTAȚI**	
8	**8**	**2**	**2**	**0,20**	**0,16**		
7	**6**	**1**	**2**	**0,08**	**0,08**	9	10
5	**5**	**1**	**1**	**0,04**	**0,08**		
5		**2**	**3**	**0,04**			
4		**2**	**1**	**0,04**			
0				**2**	**3**	**INDIFERENȚI**	
0						**2**	**3**
0							
11	**9**	**2**	**1**	**-0,45**	**-0,33**	**MARGINALIZAȚI**	
8	**9**	**1**	**1**	**-0, 33**	**-0,25**		
7	**7**	**2**	**1**	**-0,29**	**-0,25**	**11**	**10**
4	**6**	**2**	**1**	**-0,16**	**-0,25**		
4	**6**	**1**	**1**	**-0,16**	**-0,25**		
4	**6**	**3**	**1**	**-0,16**	**-0,16**		
	6		**1**	**-0,08**	**-0,12**		
	5		**2**		**-0,12**		
	5		**1**		**-0,04**		

Analiza și interpretarea rezultatelor au permis identificarea unor modele și tendințe în relațiile interpersonale, clasificând membrii grupului în: populari, acceptați, indiferenți și marginalizați. Pe baza indicilor din Tabelul 3, au fost elaborate sociogramele colective, instrumente grafice ce permit vizualizarea structurii rețelei relaționare și a poziției fiecărui membru în grupul de elevi.

Analiza rezultatelor testului sociometric aplicat elevilor de vârstă pubertară care practică înotul (grupele I A și II B), evedențiază un grad scăzut de coeziune în rândul membrilor. Astfel, constatăm că la nivelul idicelui de tip preferențial ,,populari" s-au înregistrat trei subiecți, la ,,acceptați" nouă, la ,,indiferenți" doi, iar la ,,marginalizați" 11 subiecți. În grupul II B, s-au înregistrat doi subiecți ,,populari", zece ,,acceptați", trei ,,indiferenți" și zece ,,marginalizați". Se observă că grupurile supuse cercetării sunt relativ omogene din punct de vedere al relaționării și socializării inițiale. Cu toate acestea, grupul cercetat se caracterizează printr-o lipsă de coeziune semnificativă, fapt ce poate genera dificultăți majore în procesele de colaborare și în atingerea obiectivelor comune. Această dinamică deficitară este confirmată de prezența unor alegeri unilaterale (elevi care au oferit opțiuni, dar nu au fost nominalizați la rândul lor) și a unor respingeri reciproce, fenomen care fragmentează unitatea grupului sportiv.

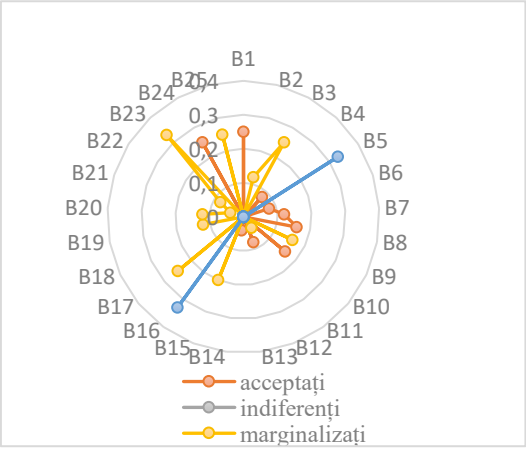

Fig. 1. Sociograma grupului I A

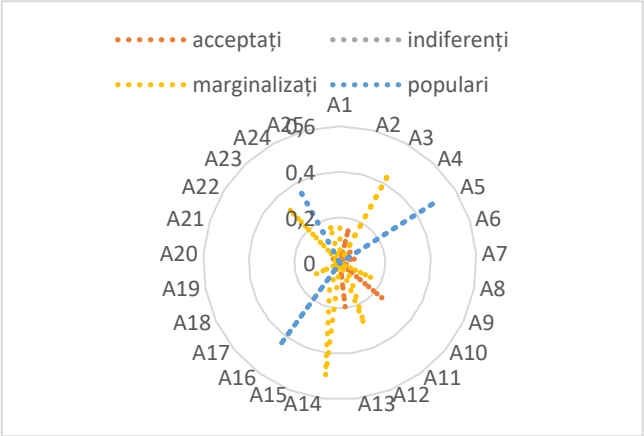

Fig.2. Sociograma grupului II B

Aceste rezultate au constituit fundamentul proiectării intervenției, confirmând necesitatea unor metode interactive în predarea înotului. Pornind de la aceste considerente, s-a elaborat un *program-model* bazat pe strategii didactice moderne, menite să favorizeze procesul de socializare a puberilor în acest context specific. La baza structurii acestuia a stat analiza comparativă a programelor școlare pentru învățământul gimnazial și cel vocațional (profil înot).

În acest sens, conținuturile disciplinei au fost proiectate pe un macrociclu de șase luni, *structurat* în șapte mezociluri, fiecare fiind subdivizat în microcicluri săptămânale. Programul a cuprins trei antrenamente pe săptămână, însumând un total de 160 de ore și a vizat implementarea competențelor în deplină concordanță cu Programa de pregătire pentru disciplina înot, precum și cu reglementările specifice activității de natație [38].

Strategia de instruire a fost elaborată pentru a acoperi toate componentele antrenamentului sportiv, vizând atât dezvoltarea fizică și specifică, cât și activitățile de socializare.

În structura lecțiilor desfășurate la bazin cu grupele experimentale, au fost incluse mijloace specifice de pregătire tehnică, alături de exerciții dedicate interacțiunii sociale. Astfel, timpul alocat exclusiv socializării în cadrul antrenamentelor a fost de aproximativ 15-20 de minute, cu accent pe jocuri și exerciții desfășurate atât pe uscat, cât și mediul acvatic.

Totodată, a fost propus și aplicat programul axat pe conținuturi, mijloacele și activități specifice, cu prioritate pe creșterea gradului de socializare a copiilor în cadrul *taberei de natație*. Activitățile au fost organizate prin forme de lucru frontale, individuale și pe grupe, având la bază literatura de specialitate privind dezvoltarea abilităților sociale și formele specifice copiilor de vârstă pubertară [5, 16, 18, 27, 32, 33]. Proiectarea acestui demers evedențiază echilibru dintre pregătirea fizică și interacțiunea socială. Astfel, pe parcursul celor două săptămâni de tabără, au fost alocate 25-30 de minute per antrenament pentru exerciții și jocuri interactive, întreceri specifice (inclusiv elemente din polo pe apă), plimbări cu barca și activități recreative. Toate aceste acțiuni au vizat optimizarea comunicării eficiente, cooperarea în echipă, rezolvarea problemelor, gestionarea emoțiilor și construirea unor relații pozitive, asigurând astfel realizarea obiectivelor educaționale prevăzute de programa școlară într-un cadru de învățare non-formal și atractiv.

Modalitățile de desfășurare a activităților cu caracter de socializare cuprinse în program au fost axate pe:

1.Activități incluse în programul de pregătire la bazin în cadrul antrenamentelor de înot.

a. Exerciții pe uscat și în apă: cu scopul influențării dezvoltării fizice generale și al pregătirii tehnice de bază și specifice;

b. Jocuri de comunicare: menite să dezvolte abilitățile sociale și comunicative prin exerciții precum *„Înoată și mimează”, „Balena și stopii”* care solicită atenția și coordonarea în grup. Oferă totodată, un cadru interactiv prin care copiii exersează ascultarea activă, clarificarea/ interpretarea mesajelor și cooperarea în echipă.

c. Jocuri distractive și de dezvoltare emoțională: care încurajează colaborarea și gestionarea emoțiilor în mediu acvatic. Exemplele includ: „*Racheta sub apă”,* „*Polul nord și polul sud”, „Sirene și rechini”* sau „*Ultimul înotător în picioare”* [34],

d. Activități recreative și competiționale adaptate: prin intermediul cărora elevii își dezvoltă încrederea în sine și spiritul de echipă, oferindu-le o senzație de împlinire și satisfacție: *„Polo pe apă adaptat”, „Ștafeta cu bile pe apă”, „Vânătoarea de obiecte sub apă”, „Împinge mingea”*.

2. Activități desfășurate *în cadrul tabărei școlare.*

Această etapă a vizat consolidarea relațiilor interpersonale într-un cadru relaxat, prin:

- jocuri și aventură: activități dinamice menite să stimuleze spiritul de echipă și curajul;
- activități recreative și drumeții tematice: utilizate pentru explorarea mediului înconjurător și stimularea comunicării informale;
- activități de gestionare a autonomiei personale: prin introducerea unor sarcini de autogospodărire și de pregătire a echipamentului de înot.

Totodată, au fost implementate strategii de facilitare a interacțiunilor între copii, antrenori și părinți, dublate de mecanisme de monitorizare și evaluare a progresului în procesul de socializare. Această abordare a permis o viziune de ansamblu asupra modului în care mediul social extins influențează integrarea fiecărui elev.

Ponderea activităților destinate socializării pe perioada experimentului pedagogic a fost de 16,66% în cadrul antrenamentelor de înot, respective de 33,32% în cadrul taberelor, reprezentând un volum de timp dublu alocat interacțiunii sociale în mediul extrașcolar.

Capitolul 2 se încheie cu o serie de concluzii parțiale care oferă o primă perspectivă asupra impactului socializării în cadrul taberelor școlare de înot.

3. ARGUMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ A PROGRAMULUI PRIVIND SOCIALIZAREA COPIILOR DE VÂRSTĂ PUBERTARĂ ÎN CADRUL ANTRENAMENTELOR DE ÎNOT ȘI AL TABERELOR ȘCOLARE

Capitolul 3 materializează demersul de validare a intervenției propuse, concentrându-se pe analiza și interpretarea datelor înregistrate în experimentul pedagogic de bază. Acest capitol oferă argumentarea științifică necesară pentru a demonstra eficiența programului de socializare, reflectată în evoluția indicilor de performanță motrică și a statusului social al elevilor de vârstă pubertară.

Pentru a obține o analiză cât mai fidelă a diferențelor dintre mediile înregistrate la cele două testări (inițială și finală), s-a utilizat calculul valorii criteriului t-Student pentru eșantioane independente și corelate [26]. Astfel, s-a determinat semnificația statistică a progresului înregistrat de ambele grupe. Experimentul a cuprins o grupă experimentală și una martor, fiecare fiind alcătuit din 25 subiecți (15 băieți și 10 fete). Evoluția parametrilor de pregătire fizică a fost monitorizată prin patru teste standard: viteză (50m), săritură în lungime de pe loc, ridicări de trunchi și rezistență (1000 m). De asemenea, au fost evaluate probele specifice natației: 100 m liber, 100 m spate și 100 m bras. Analiza în detaliu a indicatorilor obținuți de către subiecții grupelor martor și experimentală este evidențiată în Tabelul 4 și 5. Procesul de evaluare statistică a indicatorilor a urmărit evoluția subiecților între testarea inițială și cea finală pentru ambele eșantioane.

Tabelul 4. Analiza comparativă a rezultatelor inițiale și finale ce definesc nivelul pregătirii fizice generale și speciale a elevilor din grupele experimentală și de control (băieți, n=30)

Nr. crt	Teste	Grupe	Indici inițiali $\bar{x}$±m	Indici finali $\bar{x}$±m	Semnificația statistică	
					t	P
1.	**Alergare de viteză 50 m, sec.**	E	7,86±0,21	7,38±0,20	2,40	< 0,05
		C	7,99±0,18	7,92±0,18	0,37	>0,05
		t	0,48	0,51	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
2.	**Săritura în lungime de pe loc, cm**	E	166,8 ±6,39	183,33±5,70	2,59	<0,05
		C	166,86 ±4,47	167,4± 4,67	0,11	>0,05
		t	0,007	2,16	-	-
		P	>0,05	<0,05	-	-
3.	**Ridicarea trunchiului în 30 sec., nr. rep.**	E	26,80±1,42	32,13±1,40	3,61	<0,01
		C	26,53±1,18	27,00±1,30	0,36	>0,05
		t	0,14	2,68	-	-
		P	>0,05	<0,01	-	-
4.	**Alergare de rezistență 1000m, sec.**	E	296,93±9,02	278,73±4,65	2,51	<0,05
		C	298,86±9,05	293,13±5,74	0,79	>0,05
		t	0,15	1,95	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
5.	**Proba 100 m spate, sec.**	E	95,40±4,34	87,46 ±3,74	2,17	<0,05
		C	98,53±5,52	95,53±5,35	0,61	>0,05
		t	0,44	1,23	-	-
		P	>0,05	>0,01	-	-
6.	**Proba 100m liber, sec.**	E	89,80±3,72	81,73±3,61	2,46	<0,05
		C	91,66±2,05	88,93±2,01	1,56	>0,05
		t	0,44	1,74	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
7.	**Proba 100m bras, sec.**	E	99,53±2,61	91,46±3,11	3,11	<0,01
		C	100,6±3,04	98,13±3,03	0,91	>0,05
		t	0,26	1,53	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-

Notă: n - 15 P- 0,05; 0,01; 0,001 GE - n=15; GC- n=15
df = 14 ; t = 2,145; 2,624; 4,140
df = 28; t = 2,048 2,763 3,674

Analiza datelor statistice înregistrate de grupa experimentală indică o creștere superioară a mediilor comparativ cu grupul de control, demonstrând eficacitatea programului de socializare aplicat în cadrul antrenamentelor și al taberei de natație.

Rezultatele evaluării probei de *alergare de viteză pe 50m* (Tabelul 4) evidențiază la grupa experimentală de băieți o medie aritmetică inițială de 7,86 sec, respectiv de 7,38 sec la testarea finală, înregistrând o scădere de 0,48 sec. Se observă un progres semnificativ susținut de valoarea indicelui t =2,40 la pragul de semnificație P <0,05. În cazul băieților din grupa de control valoarea mediei inițiale a fost de 7,99±0,18 sec, iar cea finală de 7,92 sec, reflectând o scădere nesemnificativă, confirmată de valoarea t-Student la un prag P >0,05.

Tabelul 5. Analiza comparativă a rezultatelor inițiale și finale ce definesc nivelul pregătirii fizice generale și speciale a elevilor din grupele experimentală și de control (fete, n=20)

Nr. crt	Teste	Grupe	Indici inițiali x ±m	Indici finali x ±m	Semnificația statistică	
					t	P
1.	Alergare de viteză 50 m, sec.	E	8,47±0,30	7,90±0,26	2,19	<0,05
		C	8,30±0,44	8,20±0,42	0,71	>0,05
		t	0,24	0,62	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
2.	Săritura în lungime de pe loc, cm	E	150,4±5,56	163,8±3,90	2,99	<0,01
		C	147,7±4,13	151,8±4,00	1,13	>0,05
		t	0,39	2,15	-	-
		P	>0,05	<0,05	-	-
3.	Ridicarea trunchiului în 30 sec., nr. rep.	E	25,1±0,99	29,3±0,96	3,68	<0,01
		C	25,2±1,13	27,1±1,21	1,82	>0,05
		t	0,06	1,31	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
4.	Alergare de rezistență 1000m, sec.	E	304,7±5,84	290,2 ± 4,34	3,05	<0,01
		C	310,2±7,92	306,2 ± 6,29	0,61	>0,05
		t	0,55	2,09	-	-
		P	>0,05	<0,05	-	-
5.	Proba 100 m spate, sec.	E	104,2±4,46	95,3±3,42	2,39	<0,05
		C	104,5±5,03	100,8±4,90	0,83	>0,05
		t	0,04	0,92	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
6.	Proba 100m liber, sec.	E	95,0±3,94	86,6±2,95	2,62	<0,05
		C	94,8±4,89	92,2 ±4,00	0,64	>0,05
		t	0,03	1,12	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-
7.	Proba 100m bras, sec.	E	104,7±4,13	96,5±3,15	2,43	<0,05
		C	103,6±3,77	99,9±3,51	1,13	>0,05
		t	0,19	0,72	-	-
		P	>0,05	>0,05	-	-

Notă: n - 10 P- 0,05; 0,01; 0,001 GE- n=10 fete, GC- n=10 fete
df - 9 ; t = 2,262; 2,821; 4,781
df - 18; t = 2,101; 2,552; 3,922

La grupa experimentală de fete, media aritmetică inițială obținută a fost de 8,47 sec, respectiv de 7,90 sec la testarea finală, înregistrând un progres de 0,57 sec.

Se observă o îmbunătățire semnificativă, susținută de valoarea indicelui t=2,19 la pragul de semnificație P<0,05. În cazul grupei de control fete, valoarea mediei inițiale a fost de 8,30 sec, iar cea finală de 8,20 sec, reflectând o scădere nesemnificativă, confirmată de valoarea t=0,71 la P>0,05.

În ceea ce privește diferențele dintre mediile grupelor de băieți, la evaluarea inițială nu s-au observat diferențe semnificative între grupul experimental și cel de control, valoarea criteriului t-Student la pragul P>0,05. Această tendință s-a menținut și la testarea finală, unde diferențele au rămas nesemnificative P>0,05. În cazul eșantionului de fete, s-au constatat, de asemenea, diferențe nesemnificative între mediile celor două grupe la testarea inițială. Situația a rămas neschimbată la evaluarea finală, unde valoarea t -Student indică absența unei diferențe statistice între grupe pentru acest indicator specific.

La proba de *săritură în lungime de pe loc*, rezultatele băieților din grupa experimentală indică un progres de 16,53 cm (de la 166,8 cm la testarea inițială, la 183,33 cm la cea finală), în

timp ce la grupa de control creșterea a fost de doar 0,54 cm (de la 166,86 cm la 167,4 cm). La testarea finală grupa de experiment (băieți) a înregistrat un progres semnificativ cu valori ale criteriului t –Stdent la un prag de semnificație mai mici de 5% (P<0,05), confirmând validitatea statistică a evoluției între cele două momente ale cercetării. În schimb, grupa de control nu a prezentat progrese relevante, valoarea criteriului t-Student fiind la pragul de semnificație mai mare de 5% (P>0,05).

Grupa experimentală fete a înregistrat un progres de 13,4 cm (de la 150,4 cm la 163,8 cm), validat statistic prin valoarea t=2,99 la pragul de semnificație P <0,01.

Prin comparație, grupa de control a prezentat o creștere vizibil mai redusă, de doar 4,1 cm (de la 147,7 cm la 151,8 cm), nesemnificativă statistic (P>0,05).

La testarea inițială, valorile criteriului t au confirmat omogenitatea grupelor atât la băieți, cât și la fete neexistând diferențe semnificative între eșantioane. La testarea finală, valoarea statistică a progresului înregistrat de băieți și de fete cu valori ale indicelui t-Student la pragul de semnificație mai mic de 5% (P <0,05) atestă eficiența metodologiei de intervenție aplicate, demonstrând o evoluție net superioară comparativ cu instruirea clasică a grupei de control.

Evaluarea forței abdominale (*ridicări de trunchi în 30 sec*) indică progrese superioare ale grupei experimentale față de cea de control. La testarea inițială, mediile băieților au fost apropiate: 26,8 repetări (GE) față de 26,53 repetări (GC). Valoarea criteriului t-Student la pragul de semnificație mai mare de 5% (P >0,05) confirmă omogenitatea eșantioanelor la debutul cercetării, oferind premisele necesare validării impactului programului aplicat. La finalul experimentului, băieții din GE au atins o medie de 32,13 repetări, marcând un progres de 5,33 ridicări, înalt semnificativ statistic la P <0,01. În schimb, grupa de control a obținut o medie de 27,0 ridicări, cu un progres marginal de doar 0,47 repetări, nesemnificativ din punct de vedere statistic (P>0,05). Deși la evaluarea inițială nu s-au observat diferențe relevante între cele două eșantioane, testarea finală evidențiază o superioritate netă a grupei experimentale. Comparația inter-grupe la finalul cercetării confirmă acest progres semnificativ, valoarea criteriului t-Student fiind, corespunzătoare unui prag de semnificație de 1% (P<0,01).

La eșantionul feminin, grupa experimentală a evoluat de la 25,1 la 29,3 repetări, marcând un progres de 4,2 repetări, cu o valoare a indicelui t-Student semnificativă la un prag de P<0,01. Grupa de control a înregistrat o creștere mai redus, de la 25,2 la 27,1 repetări (un progres de 1,9 repetări). Totuși, la finalul cercetării, criteriului t-Student indică valori sub pragul critic de semnificație (P>0,05), fapt ce confirmă o evoluție relativ apropiată a subiecților, fără o influență statistică determinantă a variabilei experimentale la această probă.

Evoluția *alergării de rezistență pe distanța de 1000 m* la băieți evidențiază eficiența programului experimental. Astfel, grupa experimentală a progresat semnificativ, de la 296,93 sec la 278,73 sec realizând o îmbunătățire de 18,2 secunde, rezultat confirmat de un prag de semnificație statistică sub 5% (P<0,05), În schimb, grupa de control a prezentat o scădere nesemnificativă a timpului, de la 298,86 secunde inițial la 293,13 secunde la final, pragul de semnificație fiind în acest caz mai mare de 5% (P>0,05).

Analiza diferențelor dintre grupa experimentală și cea de control relevă valori nesemnificative în ambele faze ale cercetării (P>0,05). Acest aspect atestă echilibrul inițial și final al eșantioanelor, subliniind totodată importanța menținerii programului specific pentru consolidarea progresului observat în rândul subiecților din GE.

La grupa experimentală fete se constată un progres remarcabil al performanțelor, de la 304,7 sec inițial, la 290,2 sec la final, marcând o îmbunătățire de 14,5 secunde, rezultat susținut de

valorile criteriului t la un prag de încredere P<0,01. Grupa de control a înregistrat o evoluție minimă, de la 310,2 secunde la 306,2 secunde, ceea ce reprezintă un progres de 4 secunde, considerat nesemnificativ statistic P>0,05.

Deși la evaluarea inițială nu s-au observat diferențe relevante între cele două eșantioane, testarea finală evidențiază o superioritate netă a grupelor experimentale, confirmată de valoarea criteriului t-Student, care indică un prag de semnificație statistică P<0,05. Aceste rezultate confirmă eficiența intervenției și în rândul fetelor, validând impactul programului asupra rezistenței specifice.

Conform datelor prezentate în Tabelele 4 și 5, la proba de *înot 100 m spate* s-a observat o îmbunătățire a valorii medii pentru ambele grupe experimentale. Băieții din grupa experimentală au înregistrat o evoluție semnificativă a performanței, media timpilor scăzând de la 95,4 secunde (testarea inițială) la 87,46 secunde (testarea finală). Acest progres notabil, de 7,94 secunde, confirmă eficiența metodologiei aplicate. Spre deosebire de aceștia, băieții din grupa de control au obținut o îmbunătățire mult mai redusă, de doar 3,0 secunde, evoluând de la o medie inițială de 98,53 secunde la o medie finală de 95,53 secunde.

Diferențele dintre mediile evidențiate în cadrul grupei experimentale prezintă valori semnificative ale criteriului t-Student, pragul de semnificație situându-se la un nivel de P<0,05, fapt ce confirmă validitatea intervenției. În schimb, grupa de control consemnează o stabilitate a rezultatelor, valoarea indicelui situându-se peste pragul critic de semnificație P >0,05.

Rezultatele obținute de grupa experimentală fete indică prezența unor diferențe semnificative între testări, evidențiate de valoarea criteriului t-Student la pragul de semnificație P<0,05. Grupa de control prezintă un progres nesemnificativ din punct de vedere statistic, valoarea indicelui t fiind la pragul de semnificație mai mare de 5% (P>0,05).

Analizând diferențele dintre mediile grupelor experimentale și de control, atât în cazul băieților, cât și al fetelor, se observă absența unor diferențe semnificative la ambele etape ale testării, valorile situându-se constant peste pragul de semnificație P>0,05.

La proba de *100 m liber*, grupa experimentală băieți a înregistrat o îmbunătățire semnificativă de 8,07 secunde, evoluând de la 89,80 secunde la o medie finală de 81,73 secunde. Validarea statistică prin criterial t-Student, situat sub pragul de semnificație P<0,05, atestă eficiența programului experimental în optimizarea vitezei de deplasare în apă.

Grupa de control a obținut un progres minor, de la 91,66 secunde la testarea inițială, la 88,93 secunde la cea finală (o diferență de doar 2,73 secunde), rezultat situat mult sub nivelul grupei experimentale. Valoarea criteriului t-Student confirmă caracterul nesemnificativ al acestui progres, pragul de semnificație situându-se peste 5%. (P>0,05), ceea ce atestă stabilitatea rezultatelor în absența programului de intervenție.

În cazul grupei experimentale de fete, se observă o îmbunătățire semnificativă a timpului mediu de execuție, acesta reducându-se cu 8,4 secunde. Această creștere a performanței este confirmată statistic de valoarea indicelui t la un prag de semnificație P<0,05, demonstrând eficiența programului și în cazul eșantionului de fete. Deși grupa de control înregistrează o îmbunătățire a timpului cu 2,6 secunde, acest progres este nesemnificativ.

Analiza comparativă a mediilor între eșantioane (GE vs. GC) indică absența unor diferențe semnificative la ambele momente ale testării. Această omogenitate inițială confirmă faptul că progresele superioare ale grupelor experimentale sunt rezultatul direct al metodologiei aplicate pe parcursul cercetării.

Analiza reultatelor la *proba de 100* m bras, evidențiază un progres semnificativ în cadrul grupei experimentale de băieți, reflectat prin reducerea timpului mediu de execuție la testarea finală

cu 8,07 secunde. Această evoluție este validată statistic de valoarea testului t -Student care indică un prag de semnificație P<0,01, confirmând impactul pozitiv al metodologiei aplicate.

Valorile mediilor înregistrate de grupul de control indică o scădere nesemnificativă, de doar 2,47 secunde. În paralel, datele indică menținerea unei omogenități relative între eșantioane, diferențele inter-grupuri rămânând nesemnificative din punct de vedere statistic (P>0,05), fapt ce atestă menținerea unei relative omogenități între eșantioane, în pofida saltului calitativ realizat de grupul experimental..

În ceea ce privește grupa experimentală a fetelor, rezultatele la proba de 100 m bras, reflectă o îmbunătățire semnificativă, timpul de execuție scăzând cu 8,2 secunde pe parcursul perioadei experimentale. Succesul intervenției este validat statistic de valoarea criteriului t- Student la un prag de semnificație P<0,05, atestând eficiența metodologiei propuse în optimizarea deprinderilor de înot. Grupul de control a înregistrat progrese limitate, de doar 3,7 sec, evoluție considerată nesemnificativă din punct de vedere statistic (P>0,05). Aceste date subliniază stabilitatea rezultatelor în absența programului specializat și evidențiază superioritatea netă a grupului care a beneficiat de metodologia experimentală.

Analiza comparativă a datelor evidențiază un progres pozitiv și diferențe nesemnificative între sexe, confirmând eficiența programului experimental. Valorile reduse ale erorii standard și ale abaterii standard atestă fidelitatea eșantioanelor investigate, în timp ce valorile coeficientului de variabilitate sub 10% demonstrează o omogenitate ridicată a colectivelor cercetate în toate probele aplicate.

Analiza comparativă a rezultatelor testărilor sociometrice ale grupelor martor și experimentale, obținute în cadrul cercetării științifice a vizat evaluarea obiectivă a dinamicii grupului de elevi prin utilizarea *testului sociometric* instrument esențial pentru indentificarea liderilor și a modelelor pozitive de relaționare [3, 14]. Rezultatele demonstrează că, spre deosebire de grupa martor, activitățile din programul-model și experiențele de cooperare din tabăra de natație au facilitat sprijinul reciproc și recunoașterea potențialului individual. Sinteza datelor confirmă faptul că metodologia aplicată a contribuit decisiv la consolidarea unor relații pozitive și la creșterea coeziunii în cadrul grupei experimentale.

Analiza a vizat calcularea indicilor de status preferențial (individuali și de grup) și elaborarea matricelor sociometrice, oferind o imagine fidelă asupra structurii și dinamicii relațiilor interpersonale. Prelucrarea datelor introduse a implicat crearea unor sociograme și a unui raport detaliat de interpretare pentru momentele inițial și final ale cercetării.

Analiza comparativă între grupa experimentală și cea de control a permis determinarea impactului direct al programului aplicat (în antrenamente și tabăra de natație) asupra procesului de integrare socială a subiecților. Această metodologie a implicat clasificarea subiecților în categorii specifice (populari, acceptați, indiferenți și marginalizați), pe baza atracțiilor și a respingerilor exprimate între membrii grupului. Analiza rezultatelor experimentului a fost efectuată separat pentru fiecare grup, utilizând matricicele sociometrice și indicatorii de status aferenți. În plus, au fost realizate comparații între rezultatele celor două eșantioane pentru a evidenția relevanța diferențelor dintre valorile înregistrate la testarea finală.

Analiza rezultatelor, corelată cu matricea sociometrică a fiecărui grup, evidențiază diferențe semnificative între grupa experimentală și cea de control în privința numărului de atracții și de respingeri înregistrate.

În cadrul grupului experimental s-a observat o restructurare pozitivă a structurii sociale prin apariția a 9 alegeri reciproce și o scădere considerabilă a numărului de respingeri. Dacă inițial

fenomenul respingerii era generalizat, la testarea finală au apărut subiecți fără nicio opțiune negativă, fapt ce confirmă coeziunea sporită și un climat bazat pe respect reciproc. În schimb, grupul de control a prezentat schimbări nesemnificative, menținând o dinamică relațională stagnantă și înregistrând chiar o intensificare a fenomenului de excludere și a opțiunilor negative, fapt determinat de dificultățile de relaționare și cooperare.

Conform datelor centralizate în Tabelul 6, la testarea inițială, valorile indicilor de status preferențial pentru categoria „populari" s-au situat între 0,37 și 0,50 în cazul grupei experimentale (trei subiecți), în timp ce la grupa de control s-au evidențiat doar doi subiecți, având o valoare a indicelui de 0,33. La testarea finală, se constată diferențe semnificative între cele două eșantioane, evoluția fiind net superioară în cazul grupei experimentale, evidențiind o distanțare semnificativă față de eșantionul de control în ceea ce privește consolidarea pozițiilor de lider.

Tabelul 6. Indicii de status preferențial grupa experimentală IA și grupa de control II B, la testările inițială și finală

<table>
<tr><td colspan="4">Alegeri-respingeri</td><td colspan="4">Nr.subiecți cu aceleași preferințe</td><td colspan="4">ISP</td><td colspan="2">Valoarea psihosocială de tip preferențial</td></tr>
<tr><td colspan="2">TI</td><td colspan="2">TF</td><td colspan="2">TI</td><td colspan="2">TF</td><td colspan="2">TI</td><td colspan="2">TF</td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td>Gr. IA</td><td>Gr. IIB</td><td>Gr. IA</td><td>Gr. IIB</td><td>Gr. IA</td><td>Gr. IIB</td><td>Gr. I A</td><td>Gr. IIB</td><td>Gr. I A</td><td>Gr. II B</td><td>Gr. I A</td><td>Gr. IIB</td><td colspan="2">Gr. I A / Gr. II B</td></tr>
<tr><td>15
12
12</td><td>11
11</td><td>16
10</td><td>10
10</td><td>1
1
1</td><td>1
1</td><td>1
1</td><td></td><td>0,50
0,45
0,37</td><td>0,33
0,33</td><td>0,58
0,41
0,33</td><td></td><td colspan="2">POPULARI
TI TF / TI TF
3 3 / 2 0</td></tr>
<tr><td>9
8
7
5
4</td><td>9
8
6
5</td><td>7
6
5
4
3
1</td><td></td><td>1
2
1
1
2
2</td><td>1
2
2
1
3
1</td><td>1
2
1
1
1
1</td><td>1
5
1
2
7
1
1</td><td>0,25
0,20
0,16
0,12
0,08
0,04</td><td>0,25
0,16
0,12
0,08</td><td>0,25
0,20
0,16
0,12
0,08
0,04</td><td>0,25
0,16
0,12
0,08
0,04</td><td colspan="2">ACCEPTAȚI
TI TF / TI TF
8 16 / 9 11</td></tr>
<tr><td>0</td><td>0</td><td>-</td><td>0</td><td>2</td><td>3</td><td>2</td><td>2</td><td>0</td><td>0</td><td>-</td><td>0</td><td colspan="2">INDIFERENȚI
TI TF / TI TF
3 0 / 3 3</td></tr>
<tr><td>11
8
7
4
4
4</td><td>9
9
7
6
6
6
5
5</td><td>14
13
11
10
8
6
5
4
3</td><td></td><td>2
1
2
2
1
3</td><td>1
2
1
3
1
1
1
2
1</td><td>1
2
1
1</td><td>1
2
3
1
1
1
1
2</td><td>-0,45
-0,33
-0,29
-0,16
-0,08</td><td>-0,33
-0,25
-0,16
-0,12
-0,04</td><td>-0,54
-0,41
-0,37
-0,29</td><td>-0,29
-0,25
-0,16
-0,12
-0,08
-0,04</td><td colspan="2">MARGINALIZAȚI
TI TF / TI TF
11 6 / 10 11</td></tr>
</table>

În cazul grupei experimentale se remarcă în continuare trei subiecți, în această categorie, însă valorile indicilor de status preferențial au crescut fiind cuprinse între 0,33 și 0,58. În schimb, la grupa de control, nu se mai identifică niciun subiect în categoria „populari"; subiecții desemnați drept astfel la prima testare au trecut, în final, în categoria celor „acceptați".

Analizând valoarea psihosocială de tip preferențial „populari”, observăm o scadere și a numărului de subiecți care au aceeași preferință.

În ceea ce privește grupa de control, care nu a participat la activitățile axate pe dezvoltarea abilităților sociale desfășurate în antrenamente și în tabăra de natație, indicii de status preferențial indică doar o creștere ușoară a numărului celor „acceptați”.

Mai exact, s-a înregistrat o evoluție de la 9 subiecți la testarea inițială (cu valori ale indicilor între 0,08 și 0,25), la 11 subiecți la testarea finală (cu limite cuprinse între 0,04 și 0,25). Această evoluție minoră confirmă stagnarea dinamicii de grup în absența unui program de intervenție specific.

Analiza categoriei „acceptați” în cadrul grupei experimentale evidențiază cel mai clar impactul programului de intervenție. Dacă la testarea inițială au fost indentificați 8 subiecți (cu indice de status preferențial între 0,04 și 0,25), la testarea finală numărul acestora s-a dublat ajungând la 16 subiecți. Constatăm astfel, o creștere semnificativă a gradului de acceptare socială ca rezultat al activităților interactive desfășurate prin programul propus de noi. Analiza comparativă a indicilor de status preferențial din categoria „indiferenți” evidențiază faptul că, deși la testarea inițială ambele grupuri înregistrau câte trei subiecți în această poziție, evoluția la testarea finală a fost divergentă. În cadrul grupei experimentale, toți subiecții anterior indiferenți au fost integrați în categoria celor „acceptați”, fapt ce demonstrează o creștere a coeziunii interne și un nivel de socializare superior față de grupa de control.

Referitor la valoarea psihosocială de tip „marginalizați”, la testarea inițială, diferența dintre grupele investigate a fost minimă: 11 subiecți în grupul experimental (cu indici de status preferențial între - 0,45 și - 0, 08) și 10 subiecți în grupa de control (cu indici între - 0,33 și - 0,04). La testarea finală, în cazul grupei experimentale se observă o schimbare semnificativă: numărul marginalizaților a scăzut la șase subiecți (cu indicii între -0,54 și -0,29). Această „migrație” a subiecților s-a realizat către categoria „acceptați”, fapt ce confirmă eficiența programului în diminuarea fenomenelor de izolare și excludere socială. Grupul de control nu înregistrează schimbări pozitive ci o ușoară regresie: numărul subiecților „marginalizați” a crescut de la zece la unsprezece, valorile indicilor de status preferențial menținându-se în parametrii similari. Lipsa unei intervenții specifice a favorizat, în acest caz, accentuarea fenomenelor de izolare și excludere.

Pentru a releva locul fiecărui subiect în cadrul colectivului, am recurs la analiza sociogramelor realizate în etapele inițială și finală (Figura 3-6), metodă ce a permis vizualizarea schimbărilor structurale și a locului fiecărui subiect în grup. Aceste reprezentări grafice confirmă restructurarea rețelei de relații și susțin concluziile privind creșterea coeziunii grupului.

Analiza comparativă a sociogramelor evidențiază o dinamică accentuată a statusurilor în cadrul grupei de experiment, marcată de schimbări predominant în sens pozitiv. Astfel, subiecții A1, A3, A9, A15, A17, își schimbă statusul din categoria „marginalizați” în cea a celor „acceptați”, în timp ce A13 a evoluat de la statusul de „indiferent” la cel de „acceptat”. O evoluție notabilă se observă în cazul subiectului A4, care a promovat în categoria celor „populari”, consolidând nucleul de lideri al grupului. Deși majoritatea mutațiilor sunt ascendente, se înregistrează și cazuri izolate de reconfigurare a pozițiilor, precum trecerea subiectului A16 de la statusul de „popular” la cel de „acceptat” sau migrarea lui A20 din categoria „indiferent” la „marginalizat”.

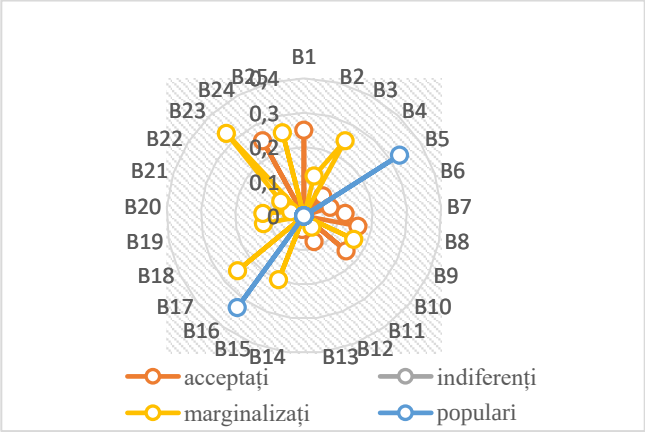

Fig. 3. Sociograma grupei de control II B la testarea inițială

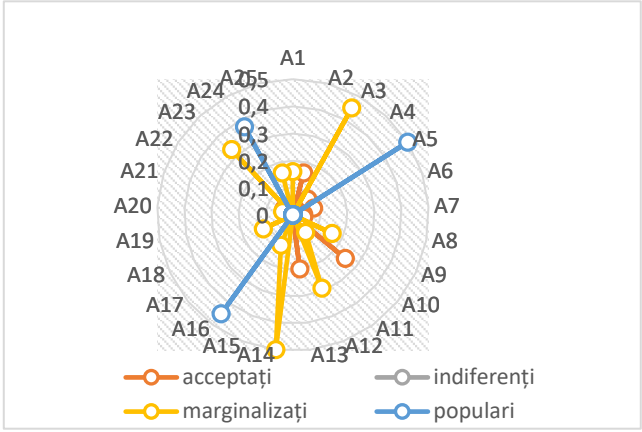

Fig. 4. Sociograma grupei experimental I A la testarea inițială

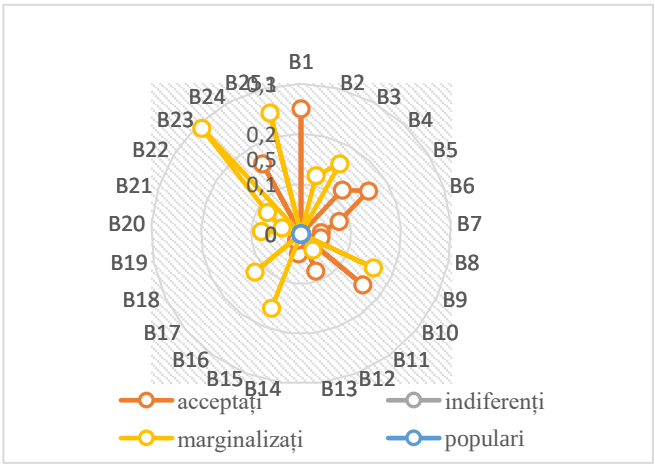

Fig. 5. Sociograma grupei de control II B la testarea finală

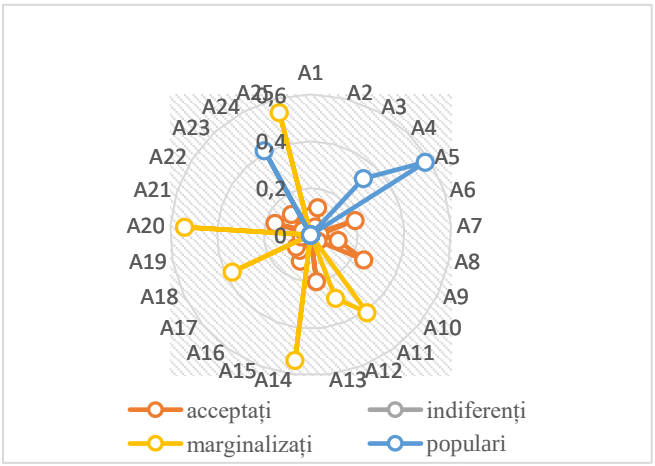

Fig. 6. Sociograma grupei experimental IA la testarea finală

Mutațiile individuale prezentate reflectă o reconfigurare de ansamblu a microgrupului social investigat. În vederea evidențierii modificărilor produse la nivelul structurii relaționale, datele sociometrice obținute au fost prelucrate prin raportare procentuală a fiecărui status preferențial, rezultatele fiind centralizate în Tabelul 7.

Acestea oferă o perspectivă asupra modului în care formele de practicare a înotului pot influența relațiile interpersonale și poziția socială a participanților.

Tabelul 7. Distribuția procentuală a indicilor sociometrici la testările inițială și finală ale grupelor experimentală și de control

Categoria sociometrică	Grupa experimentală, inițial (%)	Grupa experimentală, final (%)	Grupa de control, inițial (%)	Grupa de control, final (%)
Populari	12	20,8	8	8
Acceptați	28	44	32	36
Indiferenți	36	24	40	36
Marginalizați	24	12	20	20

Conform datelor prezentate de mai sus, constatăm că, la testarea inițială, grupa experimentală înregistrează următoarea distribuție: 12% elevi cu status de „populari”, 28% „acceptați”, 36% „indiferenți” și 24% „marginalizați”. Se observă că statusurile vulnerabile („indiferenți” și „marginalizați”) însumează 60% din totalul grupului, în timp ce statusurile pozitive reprezintă de 40%.

La grupul de control, se observă o distribuție inițială relativ apropiată: 8% populari, 32% acceptați, 40% indiferenți și 20% marginalizați. Și în acest caz, ponderea statusurilor vulnerabile este de 60%, iar a celor pozitive 40%.

Prin urmare, testele aplicate indică o structură sociometrică inițială caracterizată prin predominanța pozițiilor neutre și periferice. Această similitudine susține comparabilitatea eșantioanelor, oferă informații concrete privind relaționarea și socializarea în grup și constituie un cadru adecvat pentru evaluarea impactului intervenției.

După analizarea valorilor obținute la testarea finală și calcularea indicilor sociometrici, s-au observat diferențe semnificative în cadrul grupei experimentale între cele două momente ale evaluării. Aceste evoluții pozitive sunt evidente la nivelul statusurilor psihosociale de tip preferențial. Astfel, procentul elevilor „populari” a crescut de la 12% la 20%, indicând o consolidare a pozițiilor centrale în rețeaua relațională a grupei.

Categoria elevilor „acceptați” a înregistrat o creștere majoră, de la 28% la 44%, reprezentând o diferență de 16 puncte procentuale. Această evoluție reflectă intensificarea relațiilor pozitive și o creștere a nivelului de integrare socială.

În contrast, la grupa de control, categoria elevilor „acceptați” a înregistrat doar o creștere ușoară, de la 32% la 36%, reflectând o variație de 4 puncte procentuale care nu modifică substanțial configurația grupului.

În ceea ce privește statusurile vulnerabile ale acestui grup, ponderea „indiferenților”, a scăzut nesemnificativ de la 40% la 36%, în timp ce procentul „marginalizaților” a rămas constant la 20%.

Analizând cumulativ, se observă în cadrul grupei de control o evoluție mai redusă a statusurilor pozitive (populari + acceptați) de la 40% la 44%, în timp ce statusurile vulnerabile (indiferenți + marginalizați) scad de la 60% la 56%.

Aceste variații sunt minime și nu indică o restructurare semnificativă a rețelei relaționale. Ele pot fi explicate prin dinamica naturală a grupului și prin interacțiunile cotidiene specifice mediului școlar, în absența unei intervenții programate.

Analiza comparativă evidențiază discrepanțe structurale majore: în timp ce grupa experimentală a înregistrat o creștere a statusurilor pozitive de 24 de puncte procentuale (de la 40% la 64%), în grupa de control avansul a fost de doar 4 puncte (de la 40% la 44%).

Simetric, reducerea statusurilor vulnerabile a fost de șase ori mai mare în cazul grupei experimentale (24% față de 4%), confirmând impactul decisiv al programului de intervenție asupra coeziunii grupului.

Un alt aspect relevant îl constituie înjumătățirea ponderii elevilor „marginalizați” în grupa experimentală, de la 24% la 12%, situație care nu se regăsește în grupa de control, unde această categorie rămâne constantă la 20%. Această discrepanță evidențiază impactul intervenției asupra diminuării fenomenelor de izolare socială.

Totodată, creșterea ponderii elevilor „acceptați” din grupa de experiment (de la 28% la 44%), este net superioară celei din grupa de control (de la 32% la 36%), ceea ce confirmă consolidarea relațiilor pozitive ca efect al programului aplicat.

Aceste rezultate demonstrează că Programul de socializare desfășurat în cadrul antrenamentelor și al taberelor de natație a avut un impact semnificativ asupra statusului psihosocial al participanților.

În concluzie, rezultatele analizei statistico-matematice și interpretarea datelor sociometrice confirmă validitatea demersului experimental.

Astfel, problema științifică soluționată - axată pe fundamentarea teoretică și experimentală a procesului de socializare a copiilor prin intermediul programului – model bazat pe înot - a condus la creșterea semnificativă a nivelului de socializare, precum și la optimizarea motricității generale și speciale a elevilor.

Aceste constatări validează eficiența metodologiei propuse și constituie fundamentul pentru formularea concluziilor generale ale tezei.

CONCLUZII GENERALE ȘI RECOMANDĂRI

1. Avântul tehnologic considerabil din ultimii ani a determinat specialiștii din domeniul Științei sportului să își concentreze eforturile spre soluționarea problemelor specifice generației actuale. Activitatea motrică umană se fundamentează pe conduite dobândite, în timp ce acţiunea motrică integrează o dimensiune subiectivă esențială (aspiraţii, idealuri, scopuri), orientată spre evoluția statutului și a rolului individului în structura grupului [6].

Cercetarea problemelor investigate, în acest caz socializarea elevilor de vârstă pubertară prin practicarea înotului a adus la lumină esența și conceptele de bază ale acestei teme.

Literatura de specialitate demonstrează existența cercetărilor referitoare la socializarea prin sport în general și prin înot în particular, dar aceasta necesită existența și ajustarea unui material suficient privind strategiile educaționale care vizează socializarea copiilor de vârstă pubertară într-o manieră sistemică și organizată. Prin intermediul referențialului bibliografic, s-au obținut cunoștințe noi și relevante, care au fost folosite pentru dezvoltarea suportului metodologic în elaborarea și implementarea unui program specific de socializare a copiilor prin antrenamentele de înot și taberele școlare de natație.

2. Programul model propus centrat pe socializarea elevilor prin intermediul înotului, a fost fundamentat pe dovezi științifice și pe funadamente teoretice care atestă rolul activităților motrice în formarea personalității. Conform specialiștilor, sportul constituie un cadru optim pentru dezvoltarea și stabilirea unor principii durabile în plan fizic, psihic și social.

Structura programului propus a fost proiectată astfel, încât componenta de socializare să dețină o pondere de 16,66% în cadrul lecțiilor de antrenament și de 33,32% pe parcursul taberei de natație. Această distribuție de timp a facilitat în mod direct atingerea obiectivelor stabilite în cercetare.

3. Ancheta sociologică ai căror subiecți au fost elevi, părinți și antrenori a scos în evidență o diversitate de opinii, în ceea ce privește prioritatea în antrenamentele și taberele școlare de înot. Se evedențiază un nivel de socializare al elevilor de vârstă pubertară, relativ scăzut, dar și nevoia dezvoltării și aplicării unui program specific de actvități care să vizeze creșterea gradului de socializare a copiilor.

Răspunsurile date de elevi privind preocupările și modalitățile de petrecere a timpului liber sunt relevante în acest sens: 18% sunt preocupați de studiu, 66% susțin că socializează în mediul virtual, iar 16% sunt implicați în activități sportive.

4. Din răspunsurile exprimate de specialiști s-a evedențiat că, un procent mare de respondenți acordă timp mai mult pregătirii tehnice și pentru competiții și mai puțini pentru desfășurarea unor

activități de socializarea. O pondere mare, dintre specialiști desfășoară ,,ocazional" (68%) sau ,,rar" (18%), activități de socializare și dezvoltare de abilități sociale la copii și doar ,,constant" în mică măsură (20%).

5. În cadrul experimentului preliminar, datele înregistrate pentru cele patru probe fizice și trei specifice înotului (100m liber, 100m spate și 100m bras) indică o evoluţie normală, determinată de creşterea biologică şi de valorile individuale ale subiecților, afirmaţie confirmată de indicatorii statistici de dispersie şi de omogenitate cu valori bune (sub 10%), ceea ce caracterizează colectivele la această vârstă pubertară. Valorile obținute sunt reprezentative pentru această vârstă, ele fiind apropiate valorilor întâlnite în literatura de specialitate (SNEA) atât la fete cât și la băieți. În probele specifice înotului valorile mediilor ne arată diferențe între fete și băieți, cu valori mai mari în proba 100m bras în favoarea băieților.

6. Pentru a evidenția dinamica relațională a subiecților cuprinși în experiment, s-a utilizat testul sociometric ca instrument principal de investigare. Analiza datelor colectate prin intermediul matricei sociometrice evidențiază, la începutul cercetării, un nivel mediu de socializare a elevilor de vârstă pubertară. Deși funcțională, această etapă inițială a relevat o structură de grup care necesită optimizare. Rezultatele susțin necesitatea implementării unor programe de intervenție bazate pe mijloace specifice înotului, concepute special pentru a maximiza potențialul de integrare socială și a consolida coeziunea în rândul elevilor.

7. În evaluarea inițială, nu s-au observat diferențe semnificative între grupa de control și cea experimentală, atât la probele fizice, cât și la cele specifice, indiferent de genul subiecților. Valorile indicelui t - Student s-au situat sub pragul de semnificație ($P>0,05$), confirmând omogenitatea eșantioanelor la debutul cercetării.

8. La testarea finală, ambele subgrupe experimentale au înregistrat progrese remarcabile. Din punct de vedere statistic, diferențele sunt semnificative, valorile indicelui t calculat depășind pragul critic pentru pragul de semnificație de 5% ($P<0,05$) la toate probele aplicate băieților. În cazul grupei experimentale, fete, s-a înregistrat o îmbunătățire superioară a performanțelor, cu valori ale indicelui t corespunzătoare unui prag de semnificație de 1% ($P< 0,01$) la proba de forță-viteză/detentă – săritura în lungime de pe loc, și la pragul de semnificație de 5% ($P< 0,05$) - la probele alergare de viteză 50m, ridicarea trunchiului din culcat dorsal și alergare de rezistență 1000m.

Conform rezultatelor înregistrate în probele specifice de înot, la finalul experimentului, se remarcă o îmbunătățire apreciabilă a performanței copiilor din lotul experimental față de cel de control. Această evoluție confirmă eficiența exercițiilor și a mijloacelor incluse în programul propus. La cele trei probe specifice înotului, atât băieții, cât și fetele din grupa experimentală au obținut scăderi semnificative ale timpilor de execuție ($P< 0,05$). În contrast, elevii din grupa de control au înregistrat progrese limitate, nesemnificative statistic, cu valori ale criteriului t-Student situate sub pragul de semnificație ($P > 0,05$).

9. Rezultatele evaluării gradului de socializare, la testarea finală, demonstrează o îmbunătățire semnificativă a indicatorilor la grupa experimentală, comparativ cu cea de control. O evoluție remarcabilă a fost înregistrată în cadrul grupei experimentale la categoria elevilor acceptați (subiecți integrați și validați de colegi). Ponderea acestora sa dublat, crescând de la 32% la 64% la cea finală, fapt reflectat prin creșterea numărului de opțiuni exprimate de la 8 la 16 alegeri.

Această evoluție demonstrează o preferință sporită pentru incluziune în cadrul GE, în timp ce în grupul de control dinamica a rămas relativ constantă, cu o creștere minoră de la 36% la 44% (de la 9

la 11 alegeri). Totodată, succesul intervenției este confirmat de evoluția celor izolați și respinși (categoria marginalizați).

Astfel, în cadrul grupei experimentale, rata marginalizării a scăzut considerabil, de la 44% la 24% (de la 11 la 6 subiecți). În contrast, în grupul de control, fenomenul de marginalizare a înregistrat o ușoară tendință de creștere, de la 40% la 44% (de la 10 la 11 subiecți), subliniind astfel eficiența programului aplicat grupului experimental.

Aceste progrese au fost posibile prin implementarea unor soluții de intervenție eficiente, menite să diminueze impactul negativ al unor factori externi, precum: mediul socio-familial, condițiile specifice de desfășurare a activităților de înot, capacitatea de adaptare la program și particularitățile biopsihofizice ale elevilor de 13-14 ani. Cu toate acestea, analiza calitativă indică faptul că mijloacele specifice înotului nu și-au atins încă pe deplin potențialul de socializare, fiind necesară o rafinare a exercițiilor utilizate.

10. Prin urmare, prezenta cercetare fundamentează necesitatea implementării în antrenamente și tabere școlare a unor astfel de programe de intervenție, dezvoltate și adaptate inclusiv pentru alte categorii de vârstă (ciclul primar, 11-12 ani). Extinderea acestor strategii metodice va permite facilitarea procesului de socializare a copiilor și atingerea eficienței scontate în consolidarea coeziunii grupurilor școlare și sportive.

Astfel, rezultatele obținute de noi în urma cercetărilor au condus la soluționarea *problemei științifice importante a cercetării,* care a constat în fundamentarea teoretică și experimentală a socializării prin intermediul programului-model bazat pe mijloacele și conținuturile specifice înotului, fapt ce a asigurat nu doar creșterea indicilor de interacțiune socială,dar și a optimizatla un nivel superior motricitatea generală și specială a elvilor de vârstă pubertară.

***

Pe baza rezultatelor și a cercectărilor teoretico-experimentale, putem face următoarele recomandări metodico-practice:

- Organizarea unor programe de activități nonformale (tabere, excursii, activități de grup, etc) cu accent pe dezvoltarea abilităților sociale și a relațiilor interpersonale, pe promovarea colaborării, interacțiunii și comunicării eficiente între membrii grupului, în vederea menținerii unui climat socio-afectiv pozitiv și încurajator;

- Diversificarea conținutului instruirii prin aplicarea unor strategii bazate pe mijloace specifice natației adaptate condițiilor reale de procesul de antrenament și taberelor de pregătire sportivă. Scopul este utilizarea mediului acvatic nu doar pentru performanță, ci și ca vector pentru dezvoltarea încrederii în sine și a competențelor sociale;

- Selectarea și implementarea în cadrul lecțiilor de înot a unor strategii și intervenții specifice (activități de cooperare în echipă, exerciții de comunicare și jocuri de rol), menite să faciliteze coeziunea grupului și integrarea accelerată a noilor membri;

- Planificarea și aplicarea unor sesiuni de instruire specifice, atât în cadrul lecțiilor, cât și al taberelor de natație, prin programe ce includ jocuri de rol, feedback constructiv și sprijin individualizat. Aceste intervenții au rolul de a-i ajuta pe elevii de vârstă pubertară să-și dezvolte abilități de comunicare, de rezolvare a conflictelor și de construire a unor relații interpersonale sănătoase;

- Adaptarea dinamică a metodologiei de instruire prin diversificarea permanentă a formelor și metodelor de pregătire, astfel încât să concorde cu gradul de dezvoltare a calităților motrice, a aptitudinilor și a deprinderilor specifice fiecărui elev-sportiv;

- Asigurarea și crearea unui climat sportiv, a unui mediu sigur și favorabil în cadrul grupurilor, în care participanții să se simtă confortabil și să fie încurajați spre o implicare activă în viața colectivului.

- Atragerea și implicarea eficientă a părinților sau a tutorilor legali în procesul de socializare. Este esențială informarea acestora cu privire la strategiile utilizate în program, pentru a asigura continuitatea dezvoltării abilităților sociale și în mediul familial, transformând părinții în parteneri activi ai demersului educațional.

BIBLIOGRAFIE

1. ANASTASIU, I. *Familia şi şcoala priviţi ca agenţi ai socializării*. În: Euromentor.Vol. II., nr. 2, 2011, pp. 1-7. ISSN 2067-7839
2. ATANASCIUC, I. , *Educația fizică și sportul, mijloace de influențare și formare a caracterului uman.* Materialele Congresului Științific Internațional „Sport, Olimpism, Sănătate", Vol.I, Chișinău, 2016, p. 3, ISBN 978 -9975-131-31-5
3. BADÎR C., RUSNAC V. *Psihomotricitatea - elemente teoretico-ştiinţifice şi metode de cercetare*. Editura Lumina, Chişinău, 1998. 64 p.
4. BIRCH. A., *Psihologia dezvoltării*. București: Editura Tehnică, 2000, 312 p, ISBN 39872409.
5. BOTNARENCO T., RÎŞNEAC B. *Manual de înot pentru elevi*. Chişinău: USEFS, 2013, p. 30 - 123.
6. BRADEA, A., BLANDUL, V.C., *The impact of mass-media upon personality development of pupils from primary school.* Procedia-Social and Behavioral Sciences, 2025, 298-301, ISSN 410087.
7. CHELCEA, S. *Metodologia cercetării sociologice*. Metode cantitative şi calitative. Ediţia a III-a, revăzută şi adăugită. Bucureşti: Editura Economică, 2007, 751 p, ISBN 978-973-709-323-3.
8. CIRLĂ, L., *Înot - Aptitudinile psihomotrice şi pregătirea tehnică*. București, Printech, 1999, p.108-150
9. CREȚU, T., *Psihologia vârstelor*. Ediția a III- a, Iași: Editura Polirom, 2016, 395 p, ISBN 987539846668
10. DRAGNEA, A., *Elemente de psihosociologie a grupurilor sportive*. București: CD PRESS, 2006, p.40-98
11. EPURAN, M., *Aspecte ale socializării în activitatea sportivă*. În revista Ştiinţa sportului, Nr. 13, 1998
12. GOLU M., *Fundementele psihologiei*. București: Editura Fundația România de Mâine, 2007, p. 5-67
13. GAGEA A., *Metodologia cercetării științifice în educație fizică și sport*. București, Ed. Fundația România de Mâine, 1999, 384 p. ISBN 973-582-246-6
14. GAVRILUȚĂ, C., GAVRILUȚĂ, N., *Sociologia sportului. Teorii, metode, aplicații*. Iași: Editura Polirom, 2010, 249 p. ISBN 9789734615896
15. MARINESCU, Gh., *Natație - efort şi antrenament*. București: Editura Bren, 2003, 208 p. ISBN 9736481379.
16. GROSU, M. *Socializarea adolescenților în tabăra de corturi*. Materialele Congresului Științific Internațional Sport, Olimpism, Sănătate, Vol.I, Chișinău, 2016, p.71. ISBN 978-9975-131-31-5
17. MEAD G.H. *Mind, Self and Society*. Chicago: University of Chicago Press, 1997, 440 p. ISBN 0-226-51667-9.

18. MIRZAN, M. M. *Investigarea distanțelor sociale în clasa de elevi prin metoda sociometrică*. Teach: Experiențe didactice. Nr. 67. București: Editor TEHNE- Centru pentru Inovare în Educație, 2017, p. 1-7. ISSN 2247-966X
19. MUREȘAN, A., *Cunoaşterea şi conducerea grupurilor sociale*. Aplicaţii în activitatea sportivă. Cluj Napoca: Editura Accent, 2005, 298 p. ISBN 908-234098 .
20. **NEDELCU, R. I**., RÎŞNEAC, B., PETRE, D. I. *Aspecte privind socializarea copiilor prin antrenamentele de nataţie.* In: Sport. Olimpism. Sănătate, Ed. Ediţia a VII-a, 15-17 septembrie 2022. Chișinău, Republica Moldova: Editura USEFS, 2022, Ediția 7, pp. 225-231. ISBN 978- 9975-68-460-6. DOI: https://doi.org/10.52449/soh22.34
21. **NEDELCU R. I**, RÎŞNEAC, B. *Studiu privind importanţa socializării în cadrul antrenamentelor a copiilor de vârstă pubertară care practică înotul*. In: Integrare prin cercetare și inovare.: Ştiinţe sociale, 9-10 noiembrie 2023. Chisinau, Republica Moldova: Centrul Editorial-Poligrafic al USM, 2023, SS, pp. 539-543. ISBN 978-9975-62-688-0.
22. POPOVICI, I., M., *Elemente de psihopedagogie cu aplicații în educație fizică și sport*. Iași: Editura Universității Alexandru Ioan Cuza, 2015, 287 p, ISBN 98754054799
23. PÂNIȘOARĂ, G., *Psihologia copilului modern*. Iași: Editura Polirom, 2011, 224 p, ISBN 978-973-46-2126-2
24. ROTARRIU, T., ILUȚ, P. *Ancheta sociologică și sondajul de opinie*. Teorie și practică. Iași: Polirom, 1997, p. 50-205
25. RUSU, E. *Relațiile interpersonale în cadrul activităților sportive extracurriculare*. Baia-Mare: Editura Larisa, 2011, 213p, ISBN 978-606-548-395-8
26. RÎŞNEAC, B., RAŢĂ, E., MILICI, D., *Utilizarea tehniciii de calcul în evaluarea performanțelor sportive.* Brașov: Universitatea Transilvania, 2004, p 11-58, ISBN 973-635-382-6
27. RÎŞNEAC, B., SOLONENCO G. *Înotul Sportiv, concepte metodologice*. ISBN 978-9975-131-04-9, Chișinău, USEFS, 2014, p.192-251
28. STĂNCIULESCU, E., *Imaginea corporală și idealul de feminitate în generația digitală*. în Georgeta Pânișoară, Dorina Sălăvăstru, Laurențiu Mitrofan, Copilăria și adolescența. Provocări actuale în psihologia educației și dezvoltării, Iași: Editura Polirom, 2015, 320 p, ISBN 978-973-46-6016-2 .
29. ŞTEFĂNESCU V., M. & VARGA, M. G., *Sociologia Sportului*. Bucureşti: Editura Pro Universitaria, 2016, 270 p, ISBN 978-606-26-0676-3.
30. VERZA, E., VERZA, F. E., *Psihologia vârstelor*. București, Editura Pro Humanitate, 2017, 560 p, ISBN 978-606-40-0237-2
31. ZAMFIR C., VLĂSCEANU L. (coord), *Dicţionar de sociologie*. București: Editura Babel, 1998, 770 p., ISBN 987673456277
32. ZAVALIŞCA, A., DEMCENCO, P. *Metode matematico-analitice de cercetare pedgogică în cultura fizică*. Chişinău: USEFS, 2011, 490 p.
33. BASSON J.C., SMITH A., *La socialisation par le sport: revers et contre-pied. Les representation sociales du sport de rue.* în Les annales de la recherche urbaine, nr.79. disponibil pe https://www.persee.fr/doc/aru_0180-930x_1998_num_79_1_2175 accesat la data de 23.01.2022
34. RÎŞNEAC B., RAŢĂ S., PLEŞCIUC A. *How to adapt physical exercises to aq uagym programs for women aged 25-35 years.* The annals of the „Ştefan cel Mare" University, Physical Education and Sport Section, The Science and Art of Movement, nr.1 ISSN 1844-9131
35. TURCU D.M., TODOR R., *Socialization through sport. Efect of physical education and sport*. În: Annals of the Ștefan cel Mare", University, Suceava, Nr.5, 2010, p.120-128

36. МАЛАЩЕНКО, Ю. *Педагогические условия реализации программ социализации подростков в детском оздоровительном лагере*. В: Педагогическое образование и наука. № 8, 2011. с. 84-94. ISSN 2072-2524.
37. СЕЛЕЗНЕВА, М. *Социализация молодежи как фактор развитие общества*. Диссертация кандидат философских наук Санкт Петербуг, 2007. 159 с. УДК 316 346 32-
38. ***MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, *Programa școlară pentru Pregătire Sportivă Practică, Învățământ Sportiv Gimnazial cu Program Integrat, Disciplina sportivă de specialitate*: ÎNOT, Clasele a V-a –a VIII –a, Anexa nr.2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393/ 28.02. 2017, Grupe începători/ avansați/ performanță, București, 2017

LISTA PUBLICAȚIILOR AUTORULUI LA TEMA TEZEI

1. PETRE D.I., **NEDELCU R. I**. Cercetări privind analiza opiniilor experților privind influența factorilor motivaționali asupra înotului și performanței la vârsta de 9-10 ani. În: Analele USV Știința și arta mișcării, vol. XVI, numărul 2, 2023, p. 149-155. https://doi.org/10.4316/SAM.2023.0217
2. **NEDELCU R. I.,** PETRE D.I., NICOLAICIUC N. Studiu privind identificarea nivelului de socializare a pubertarii care practică înotul. În: Analele USV – Știința și arta mișcării, vol. XVI, numărul 2, 2023, p. 140-148. **https://doi.org/10.4316/SAM.2023.0216**
3. NEDELCU R. I. Impactul programului privind socializarea copiilor de vârstă pubertară în cadrul antrenamentelor și în taberele școlare = The impact of the program on the socialization of children of public age in the framework of training and school camps. În: Știința culturii fizice, nr. 41/1, 2023.
4. NEDELCU, R. I., RÎȘNEAC, B., PETRE, D. I. Aspecte privind socializarea copiilor prin antrenamentele de natație. In: *Sport. Olimpism. Sănătate*, Ed. Ediția a VII-a, 15-17 septembrie 2022. Chișinău, Republica Moldova: Editura USEFS, 2022, Ediția 7, pp. 225-231. ISBN 978-9975-68-460-6. DOI: https://doi.org/10.52449/soh22.34
5. PETRE, D. I., RÎȘNEAC, B., **NEDELCU, R. I.** Importanța motivației și încrederii de sine pentru creșterea performanței sportive la copiii-înotători de 9 – 10 ani. In: *Sport. Olimpism. Sănătate*, Ed. Ediția a VII-a, 15-17 septembrie 2022. Chișinău, Republica Moldova: Editura USEFS, 2022, Ediția 7, pp. 251-256. ISBN 978-9975-68-460-6. DOI: https://doi.org/10.52449/soh22.38
6. NEDELCU R. I., RÎȘNEAC, B. Studiu privind importanța socializării în cadrul antrenamentelor a copiilor de vârstă pubertară care practică înotul. In: *Integrare prin cercetare și inovare.: Ştiinţe sociale*, 9-10 noiembrie 2023. Chisinau, Republica Moldova: Centrul Editorial-Poligrafic al USM, 2023, SS, pp. 539-543. ISBN 978-9975-62-688-0.
7 . CERCHEZ G., PETRE D.I., **NEDELCU R.I**. *Training theory-interactive strategies in the educational process.* In: Proceedings of the 15th International Management Conference: "Managing People and Organizations in a Global Crisis", 4th- 5th November 2021. Bucharest, Romania, 10 p.
8. NEDELCU R.I. Studiu asupra climatului socio-afectiv al elevilor adolescenti. În: Congresul Științific Internațional „Sport, Olimpic, Sănătate”, 28-30 septembrie 2023, Chișinău, Republica Moldova.

ADNOTARE

Nedelcu Răzvan-Ioan „*Formarea aptitudinilor sociale ale copiilor de vârstă pubertară prin practicarea înotului”.* Teză de doctorat în științele educației specialitatea 533.04 - Educație fizică și sport, kinetoterapie și recreație, Chișinău, 2026

Structura tezei: introducere, 3 capitole concluzii generale și recomandări, bibliografie din 174 titluri, cuprinde 225 pagini**,** dintre care 147 text de bază, 16 tabele 46 figuri și 11 Anexe. Rezultatele obținute sunt prezentate în 8 lucrări științifice.

Cuvinte-cheie: pubertate, înot, socializare, abilități sociale, relații interpersonale, integrare socială.

Scopul cercetării constă în creearea condițiilor sociopedagogice specifice care să faciliteze și să contribuie la creșterea nivelului de socializare a elevilor de vârstă pubertară, prin aplicarea Programului elaborat pe baza mijloacelor și conținutului specific înotului.

Obiectivele cercetării: studierea conceptului de socializare și identificarea practicilor actuale privind socializarea copiilor de vârstă pubertară prin practicarea înotului; aprecierea nivelului dezvoltări motrice și a gradului de socializare a copiilor în contextul practicării înotului; cercetarea sociologică privind necesitatea activităților de socializare prin înot; argumentarea eficacității Programului de activități privind socializarea copiilor, implementat în antrenamente și tabere.

Noutatea și originalitatea științifică este dată de argumentarea unor caracteristici cheie care au stat la baza elaborări și implementării programului experimental, caracteristici ce includ: specificul procesului de socializare din perspectiva pregătirii fizice și specifice a elevilor care practică înotul, specificarea activităților care vizează optimizarea procesului de socializare.

Problema științifică importantă soluționată rezidă în fundamentarea teoretică și experimentală a procesului de socializare a copiilor pe baza programului propus ca model de aplicare și exersare a mijloacelor și conținuturilor specifice înotului, fapt ce va conduce la creșterea nivelului de socializare, a capacității motrice generale, precum și a deprinderilor motrice specifice ale elevilor.

Semnificaţia teoretică constă în analiza conceptului de socializare și importanța procesului de formare și dezvoltare a abilităților de comunicare, colaborare și integrare socială a adolescenților, fapt ce ne-a permis elaborarea şi argumentarea utilizării activităţilor de socializare a copiilor de vârstă pubertară ce practică înotul, având ca obiectiv creşterea gradului de socializare.

Valoarea aplicativă a lucrării este dată de posibilitatea aplicării cu succes în antrenamentele de înot și în taberele școlare a elementelor de conținut introduse în programul experimental, ce va contribui la eficientizarea semnificativă a procesului de socializare și dezvoltarea abilităților sociale și comportamentale în context sportiv.

Implementarea rezultatelor ştiinţifice. Conținutul programului de socializare a copiilor de vârstă pubertară a fost implementat în antrenamentele de înot și în activitățile desfășurate în tabăra de vară de la Costinești, cu elevii ciclului gimnazial (clasele aVIII-a) din Liceul Teoretic „I. C.Vissarion Titu”, județul Dâmbovița.

ANNOTATION

Nedelcu Răzvan-Ioan, *The Developing of Social Skills in Pubescent Children through Swimming Practice*, Doctoral thesis in Educational Sciences, specialty 533.04 – Physical Education and Sports, Kinetotherapy, and Recreation, Chișinău, 2026

The structure of the thesis: introduction, 3 chapters, general conclusions and recommendations, bibliography of 174 titles, 225 pages, of which 147 pages are basic text, 16 tables, 46 figures, and 11 appendices. The results obtained are presented in 8 scientific papers.

Keywords: puberty, swimming, socialization, social skills, interpersonal relationships, social integration.

The purpose of the research is to create specific socio-pedagogical conditions that facilitate and contribute to increasing the level of socialization of pubertal students through the application of a developed Program based on the specific means and content of swimming.

Research objectives: to study of the concept of socialization and to identify the current practices regarding the socialization of pubescentl children through swimming practice; assessing the level of motor development and the degree of socialization of children in the context of swimming practice; sociological research on the need of socialization activities through swimming practice; arguing the effectiveness of the Program of activities aimed at children's socialization, implemented in training sessions and camps.

The novelty and scientific originality lie in the argumentation of key characteristics that formed the basis for the development and implementation of the experimental program, characteristics that include: the specificity of the socialization process from the perspective of the physical and specific training of students who practice swimming, the specification of activities aimed at optimizing the socialization process.

The important scientific solved problem lies in the theoretical and experimental substantiation of the socialization process of children based on the proposed program as a model for the applying and practicing of swimming-specific means and content, which involves increasing the level of socialization, general motor skills, and specialized motor skills of students.

The theoretical significance lies in the analysis of the concept of socialization and the importance of the process of forming and developing the communication, collaboration, and social integration skills of adolescents, which enabled the development and justification of the use of socialization activities for pubescent children who practice swimming, with the aim of increasing their level of socialization.

The practical applicability of the research is given by the possibility of successfully applying the content elements introduced in the experimental program in swimming training sessions and school camps, contributing significantly to the efficiency of the socialization process and to the development of social and behavioral skills **in a sports context.**

The implementation of the scientific results: The content of the socialization program for pubescent children was implemented in swimming training sessions and in activities carried out during the summer camp in Costinești, with 8th grade secondary school students from the "I.C. Vissarion Titu" Theoretical High School.

NEDELCU Răzvan-Ioan

FORMAREA APTITUDINILOR SOCIALE A COPIILOR DE VÂRSTĂ PUBERTARĂ PRIN PRACTICAREA ÎNOTULUI

Specialitatea: 533.04 – Educație fizică, sport, kinetoterapie și recreație

Rezumatul tezei de doctor în științe ale educației

Aprobat spre tipar: 2026 **Formatul hârtiei 60x84 1/16**
Hârtie ofset. Tipar ofset **Tiparul 30ex.**
Coli de tipar 2,0 **Comanda**

Universitatea de Stat a Moldovei
Institutul de Educație Fizică și Sport
MD-2024, Republica Moldova, Chișinău, str. A. Doga, 22

.